

SEVGİ

DÜNYASI

AĞUSTOS 2013 Sayı: 536 Fiyat: 7 TL

ARMAĞAN ÇEMBERLERİ

AYNALAR NEYİ YANSITIR?

ÇATIŞMADAN UZLAŞMA ÇIKARABİLMEK

İÇİNDEKİLER

Akıl En Güzel Sevgiyi, Sevgi de En Gerçek İnancı Getirir	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Hem Evrim, Hem Tasarım	8
Ahmet Kayserilioğlu	
Aynalar Neyi Yansıtır?	14
Güngör Özyiğit	
Uyuyan Peygamber - 4,... 18 (Kehanet ve Kâhinlik - v)	
Derleyen ve Çeviren: Zuhal Voigt	
Çatışmadan Uzlaşma Çıkarabilmek	24
Derleyen: Nihal Gürsoy	
Yakındoğu Uygarlıklarında Kadın	30
(Kadının Bitmeyen Çilesi)	
Yalçın Kaya	
Armağan Çemberleri	35
Derleyen: Nelda Bayraktar	
Kendinin Yeniden Ayarlanması - 1.....	40
(Canlı Kryon Celsesi)	

Dergimizin internet sitesini

www.sevgidunyasidergisi.com, www.dostluk.org

adreslerinden ziyaret edebilirsiniz

Sevgili Dostlar

İyi olmak, iyilikte devam etmek, sevmek, sevmekte devam etmek... bundan daha hayırlı, bundan daha güzel ne olabilir ki... Elbette konu iyilikse, tecrübelerle geliştirdiğimiz aklımızı kullanarak, iyiliğin Güneş gibi yakıcı olabileceğini bilerek ve sınırlara dikkat ederek dilediğimiz kadar iyilik yapabiliriz. Ama konu sevgi ise kutsallık alanına adım attığımızdan, bildiğimiz sınırlar ve yasaklar bir işe yaramaz. Sevgi gömleğini giymiş kişinin aklı, ruhu ve bedeni varedildikleri ortama kavuşuverince artık onu tutabilene aşkolsun. Gönüllerden gönüllere, planlardan planlara, boyutlardan boyutlara geçer durur nefesi yettiğinde dilediği gibi. Zararsızlığı bilen ve buna önem veren bir varlığa bütün kapılar açılır ardına dek. Gönlünün kırılmasından korkmaz; çünkü gönlü kırılmayacak kadar sağlam ve güvenli, Sultanı'nı ağırlayacak kadar temiz ve geniştir. Bu duruma O'nun gerçekleri ile varılır şüphesiz, onları bilerek ve uygulayarak. Ama her şeyden önce O'nun varettiklerini ayırt etmeksizin, sabırla, saygı ile severek o duruma geçebiliriz. Onları bölmeden, sınıflamadan, ayırmadan; sevgimizi anlamasalar, farklı tellerden ses verseler dahi.

Bunun daha üst noktası, insan kardeşlerini evladından, babasından daha çok sevebilmesidir kişinin. Bizlerin ailesi bu hayatımızda içinde bulunduğumuz aile ile sınırlı değildir hiçbir zaman. Başka hayatlarda başka ailelerimiz, başka sevdiklerimiz vardı. Onlar yok mu oldular yoksa yabancı gibi gördüğümüz diğer insanların arasında bir yerdeler mi? Biz insanlar kocaman bir aileyiz. Ayırdetmeden sevenler için bu o kadar olağan bir şeydir ki... Onlar sevgi denizine dalmak için insan kardeşlerini kendinden bile çok sevmenin peşindedirler. Örnekleri ise gülyüzlülerdir. Onlara benzemek için hayatlarını okumalı, onları anlamaya çalışmalı, yaşadıklarını içimizde hissetmeye çalışmalıyız. Onlar varmak istediğimiz sevgi diyarı ile burası arasındaki en dolambaçsız, en emin köprülerdir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

**İnsan, dünyada
aklını geliştirmeyi ve aklını
doğru yolda, doğru olarak
kullanmayı öğrenecektir,
tekâmül denen şey budur.*

**Aklınız yeni ve üstün
bilgilerle geliştikçe sevginiz
de ona paralel olarak
büyümeye, daha çok kişiyi
kucaklamaya başlar.*

**İnsanları üstün bir
sevgiyle seven, Yaradan'ı
taniyan ve çok seven, O'nun
buyruklarına korktuğu için
değil, bir mükâfata ulaşmak
için de değil, sevdiği ve
saydığı için uyan kişi,
gerçek inanandır.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Akıl En Güzel Sevgiyi, Sevgi de En Gerçek İnancı Getirir

Insanı hayvandan ayıran en önemli yön akıldır. İnsan akılla gelişiyor, yükseliyor, tekâmül ediyor. Hayvanlar ise içgüdüleriyle ve doğuştan öğretilen, yaşamları için gerekli davranışlarla hareket ediyorlar. Asırlar öncesi bir hayvanla bugünkü arasında hiçbir tekâmül farkı yoktur. İnsanlar arasındaki farklar da aklın gelişme derecesinden ve doğru kullanma oranından kaynaklanıyor. Aklını geliştirenler, doğru yaşam bilgileriyle donatıp hayırlı şekilde kullananlar daha ileri gidiyorlar ve daha mutlu oluyorlar.

AKLI GELİŞTİRMEK GEREĞİ

Çocuk doğduğu andan itibaren çevresinden aldıklarıyla ve kendi tecrübelerinden öğrendikleriyle sürekli aklını geliştirmeye çalışır. Çocuklarının her şeyin nedenlerini öğrenmesini gerekli ve yararlı bulan bilgileri anatalar, çocuklarının aklının gelişmesine büyük katkıda bulunurlar. Onlar bık-

madan, usanmadan ve kızmadan veya senin aklın ermez diye küçümsemeden çocuklarına her şeyin nedenini ve sonucunu anlatırlar. Öylece çocuk küçükten itibaren doğru bilgileri, düşünerek, araştırarak almaya alışır. Öylece de hem akli çabuk gelişir, hem de aklını doğru kullanmayı öğrenmiş olur.

Çocuklarının akıllarını geliştirmek gereğini bilmeyen anatalar ise, onların birçok sorusunu cevapsız bırakır, ya da belli kalıplar içinde dondurmaya çalışırlar. Onların maksadı çocuklarının aklını geliştirmek değil, çocuğun yükünden kurtulmak ve kendi kafalarını dinlendirmektir çoğu zaman. Bir takım umacı masallarıyla çocukları korkutarak, zırlamasını kesmeye ve uyutmaya çalışırlar. Bazıları da kendi dar bilgilerini ve dar kalıplar içindeki inançlarını çocuklarına aynen benimsetmeyi, en hayırlı hizmet olarak görürler. Onlar da atalarından öyle almış, öyle görmüş, öyle benimsemişlerdir.

Ama dünya gelişiyor,

bilgiler çoğaldı, tecrübeler çok arttı dünyada, insanlık oldukça ileri gitti. Ve şimdi yeniden gök kapıları açıldı. Bugünün insanına uygun, bugünün insanını yüceltecek, Yaradan'ına yaklaşılacak yeni üstün bilgiler dünyanın birçok yerine gelmeye başladı. Bugünün insanına düşen bu yeni bilgilerle aklını geliştirmek, aklını doğru kullanmayı öğrenmektir. Sağdaki ve soldaki bağnazlıklarla ileri gidilemeyeceğini insanın bilmesi gerekir artık. Çünkü bize verilen aklın da bir sorumluluğu vardır, Yaradan'a karşı. Akıl geliştirilmeyecekse, doğru yolda, doğru kullanılmayacaksa neye verildi öyleyse insana? "Ben ana-babamın öğrettikleriyle yetinirim, aklımı geliştirmek ve yenilikleri araştırmak gereğini duymuyorum" demek affedilmez bir suçtur. Bu suçu işleyen, milyonlarca insan var, bugün dünyada maalesef. İnsanlar düşünmeden, araştırmadan, nedenlerini ve sonuçlarını görmeden benimzedikleri kalıpları nesilden nesile aktara aktara gelmişlerdir.

Zararlarını gördükleri, sıkıntılarını çektikleri halde. Bozulan dinlere tepki olarak çıkan inkârcı maddecilik, inançsızlığı, Yaradan'ı tanımamayı, keyfince yaşamayı, kendinden başkasını düşünmemeyi bir moda haline getirmiştir. Ve insanlar bu defa yeni bir bağınazlığı, bencilliği, inkârcılığı klişeler, kalıplar halinde benimsemeye başlamışlardır. Para, mevki, şöhret ve çıkar dünyanın yegâne değerleri olmaya başlamıştır. Bu yolun yanlış olduğu, insanların yalnızlığının, mutsuzluğunun, huzursuzluğunun ve bitmeyen kavgaların yegâne sebebinin bu olduğu görülmektedir.

AKLI DOĞRU ESASLARLA BESLEMEK

Aklı geliştiren bilgilerdir. Doğruluğu tecrübelerle kanıtlanmış, insanı yücelten, mutlu eden, diğer insanlarla ilişkilerini düzenleyen bilgiler alınır, akıl doğru yönde gelişmiş olur. Eğer bir de kişi sürekli olarak edindiği bilgilerin doğruluk dere-

cesini araştırır, o daha hızlı olarak gelişecek demektir. Gelişmeyi durduracak, belli bir kalıba veya formüle bağlanmaya götüren davranışlardan sakınmak gerektir. Aklın gelişmesini asla durdurmamalıdır.

İnsanların buldukları bilgiler insan yaşamını ve toplum yaşamını düzenleyen bilgilerdir. Hâlbuki insanın, yarınını, ölümden sonraki yaşamlarını göz önünde tutan bilgilere de ihtiyacı vardır. Dünyanın ebedi kalınan bir yer olmadığını göz önünde tutan bilgiler, dünyada bulunuşun gayesini öğretmeye ve o gayeyi gerçekleştirmeye çalışır. Şimdi bu tarz bilgiler spiritüalizma ilmi kanalıyla yükselmiş bedensiz varlıklardan alınmaktadır. Bu bilgileri benimseyip uygulayanlar, mutlaka iyi insan olurlar, çalışmaya ve bilgilerini sürekli artırmaya önem verirler. Yaradanlarını tanırlar, severler, O'nun kanunlarına ve buyruklarına uyarlar. İnsanı sevmeden, insana hizmetkâr olmadan, aldıklarını kardeşlerine vermeden O'nun yanına

varılamayacağını bilirler. Ne kadar çok kişiyle gönül birliğine varırlarsa

Sevgisinden yaratan Rab'lerinin yanında yerlerinin o kadar büyük olduğunu anlarlar. İşte bu tarz bilgileri de benimseyenlerin akılları bütünü açıılır ve gelişir.

AKIL EN GÜZEL SEVGİYİ GETİRİR

Sevginin kaynağı düşüncelerdir, bunu birçok defalar yazdım. İnsan iyi yönlerini gördüğü, beğendiği kişiyi sevmeye başlar. O iyi yönlerini düşündükçe ona yakın olmayı ister. Kötü yönlerini görüp onları düşünmeye başlayan kişinin ise sevgisi yavaş yavaş azalır ve biter.

Akıl geliştikçe, yeni bilgi, görgü ve tecrübeler akli açtıkça, insan daha çok kişide, sevillecek yönleri bulmaya başlar. Hele insanların Yaradan'ın sevgisinden yaratılmış, özleri aynı, kardeşler olduğunu görünce, din, dil, millet farkları insanın gözünde değerini kaybeder. Herkesi kardeş olarak

sevmeye başlar. Yaradan'ı seviyorsa, O'na tam inanıyorsa ve tam teslimse, O'nun sevgisinden varetmiş kulunu sevmemesinin aslında O'na saygısızlık olduğunu idrak eder, bu gerçeği gören kişi... Bir babaya: "Seni seviyorum ama çocuklarını sevmiyorum, hattâ onlara düşmanım" diyen bir kişi, o babayı memnun mu eder, yoksa üzer veya kızdırır mı? Aynı şekilde Allah'a da: "Ben seni seviyorum ama kullarını sevmiyorum. Benim dinimden, benim milletimden, rengi, dili bana benzeyenleri biraz seviyorum, diğerlerine düşmanım, onlar kâfir, onlar kötü vs." demek de Allah'ın hoşuna gitmez, O'nu hiç memnun etmez. Allah öyle diyen kulu için belki şöyle düşünür: "Bu kulum beni sevdiğini sanıyor, aslında benden sürekli bir şeyler istediği ve aldığı için seviyor sanıyor. Hâlbuki o henüz kendi menfaatlerini daha çok seviyor. Hoşuna giden ve kendisine yarar sağlayan kullarını seviyorum sanıyor. Hâlbuki iyisi, kötüsü, zengini, düşkününü,

beyazı, siyahı, bilgisi, cahili, inananı, inkârcı olanı, hepsi benim sevgili kullarımdır. Beni gerçekten seven, kullarımı ayırt etmeden sever. Ve onları kardeşi bilerek yardımlarına koşar. Kötüyü iyi etmeye, düşkününü zengin etmeye, çirkini güzel etmeye, bilgisizi bilgiyle donatmaya çalışır."

Kendinizi bir an Allah'ın yerine koyun, başka türlü düşünür müsünüz?!. Kendinizi Allah'ın yerine koymanız, kendinizi Allah sanmanız anlamına değildir. Onun gözüyle insanlara bakabilmenizi sağlamak içindir. Çünkü O elbette Mabud'dur, biz ise kuluz. O elbette erişilmez olandır ve birin biridir. Ama O'nun gözü ile insanlara bakabilen, İnsanları ayırt etmeden sevmeyen mi? İnsanların yardımına koşmaz mı?

İşte Bizim Celselerimizdeki bilgiler aklımızı nasıl hızla geliştirmeye, genişletmeye başladı. Aklınız ve ona bağlı olarak büyüyen sevginiz bütün insanları, bütün canlıları kaplamaya başladı. Çünkü siz

bu bilgilerle, Yaradan'ın sevgisinden varolduğunuzu öğrendiniz. Tüm insanların aynı özden yaratılmış kardeşler olduğunu öğrendiniz. Yaradan'ı mutlu etmek için, onun evlâtları gibi olan kullarına yardımcı olmak, hizmet etmek gerektiğini gördünüz. Tüm insanları ayırt etmeden sevmek gerektiğini kavradınız. Aklınız yeni bilgilerle gelişti, sevginiz de ona paralel olarak genişledi, tüm dünyayı, hattâ tüm evreni kuşatmaya başladı.

Bu seviyeye gelince, bu akıl genişliğine ve bu sevgi büyüklüğüne ulaşınca ve Yaradan'ı böyle tanıyınca, "O, bütün güzellikleri, iyilikleri ve her çeşit nimeti kulları için yaratmıştır" diyebiliyoruz. Yaradan, aşırılığa kaçanları sevmez. İşte aklınızı böyle günün şartlarına uyan doğru yaşam bilgileriyle geliştirmeniz, sizi, insanları hoşgörüsüyle görmeye, eksiklikleri, aşırılıkları, zavallılıkları ayırt etmeye götürdü. Ve siz onları o halleriyle de oldukları gibi sevdiğiniz için, onlara hiçbir şey

kazandırmayan, aksine onları birçok üstün zevkten mahrum eden aşırılıklardan kurtarmayı istiyorsunuz. Kendinizi buna mecbur ediyorsunuz. İşte görüyorsunuz ki, aklınız sizi en güzel sevgiye, diğerkâmcı, sencilce, başkalarının hayrını ön planda düşünen sevgiye, üstün sevgiye getirdi.

SEVGİNİZ DE SİZİ EN GERÇEK İNANCA GÖTÜRÜR

İnsanları böyle üstün bir sevgiyle seven, Yaradan'ı tanıyan ve seven O'nun buyruklarına korktuğu için değil, bir mükâfata ulaşmak için de değil, O'nu çok sevdiği, O'nu çok saydığı için uyan kişi, gerçek inananıdır. Gerçek inanan, cehennem korkusuyla değil, cennete ulaşmak isteğiyle de değil, O en Yüce olanı, çok sevdiği için, O'na en büyük saygıyı duyduğu için, O'nun önünde secde eder. Öylece saygılarını, sevgilerini sunar. Ve öylece O'nun önünde küçüklüğünü bildiğini, küçüldüğünü göstermek ister. O'na ve kullarına

karşı iyi olur, doğru olur, haklara saygılı olur, hizmet eder. Sever ve sevgisinin gereği, verir. Çalışmak ve bilgiyi artırmak Yaradan'ın buyruğu olduğu için boş oturmaz, mutlaka çalışır ve mutlaka bilgisini artırarak aklını geliştirir.

Gördük ki akıl geliştikçe sevgi büyüyor, sevgi arttıkça da insanı, Yaradan'ın dilediği, hoşlandığı gerçek inanca götürüyor. Öyleyse iyilik etmek, sevmek, doğru olmak nasıl gerçek birer ibadetse, çalışmak ve bilgi edinmek de öyle gerçek bir ibadettir. Vücudu, elbiseleri ve gönlü temizlemek ve temiz tutmak da ibadetin birer parçasıdır. İçi ve dışı kirlili olan gerçek inanan olamaz.

Yaradan'ın buyrukları aslında, insanın hem dünya hayatında, hem de ahiret hayatında yükseلمesi ve mutluluğa kavuşması içindir. İnsanların aralarındaki ayrılıkları, düşmanlıkları, kavgaları bırakarak sevgiyle gönül birliğine ve dünya birliğine varmaları, O'nun en büyük dileği ve

en büyük buyruğudur. O büyük buyruk, tam yerine getirilse, dünya cennet olmaz mı? Ve bundan bütün insanlar da yararlanmaz mı?

Bunun gerçekleşmesi, yani biri birini seven, biri diğerini kendinden önce düşünen insanlardan kurulu gerçek bir birlik, herkesin, hayrına olduğu halde, neden bir an önce gerçekleşmez. Bunun yegâne sebebi dar ve kısıtlı bilgilere sarılı insanların aklını geliştirmemesidir. Aklı gelişemeyince en güzel sevgiyi bulamıyor. En güzel sevgiyi bulamayınca da, en gerçek inanca ulaşamıyor. En gerçek inanca ulaşan Yaradan'a tam teslim olarak, O'nun buyruklarına eksiksiz ve en güzel şekilde uyar.

Öyleyse insanların aklını yeni ve üstün bilgilerle geliştirmek gerekiyor.

GERÇEK İNANANA SABIR, SÜKÛNET VE HOŞGÖRÜ DÜŞÜYOR

Dar ve eksik bilgisiyile, kendini ön planda düşünen

meyi, en doğru davranış olarak gören bir kişiye, daha üst bir bilgiyi benimsetmek ve daha üst bir realiteye çıkarmak elbette çok zordur.

"Başkalarını en az kendin kadar düşünürsen, sonuçta sen daha kârlı çıkarısın" deseniz.

"Başkalarının beni düşüneneği ne malûm? Kaç kişiye yardım ettim de, kimse bana yardım etmedi" diyecektir. Daha ısrar ederseniz, "Karşılık alamadan yardım edeceğim ha, âlemin enayisi ben miyim?" diye reddedecektir sizi. "Ben önce başkalarını düşünüyorum. Bir süre sonra başkaları da beni, benim gibi düşünmeye başlıyorlar" deseniz, vereceği cevap:

"Enayiliğine doyma!.." olacaktır. Çünkü başkalarının hayrına çalışmayı, hep enayilik olarak düşünme gelmiştir. Başkasının yararına bir iş yapmışsa mutlaka daha büyük karşılığını ümit ettiği için yapmıştır. Yani "Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez" demiştir. Bu bir ticaret hilesidir. Balığa da yem atarsın, sonra kendisini yutarsın. Onun aklını

geliştirmek için vereceğiniz bilgilere nasıl kapalıdır!.. Ona insanlığı, aklını tanıtmak gerekecektir.

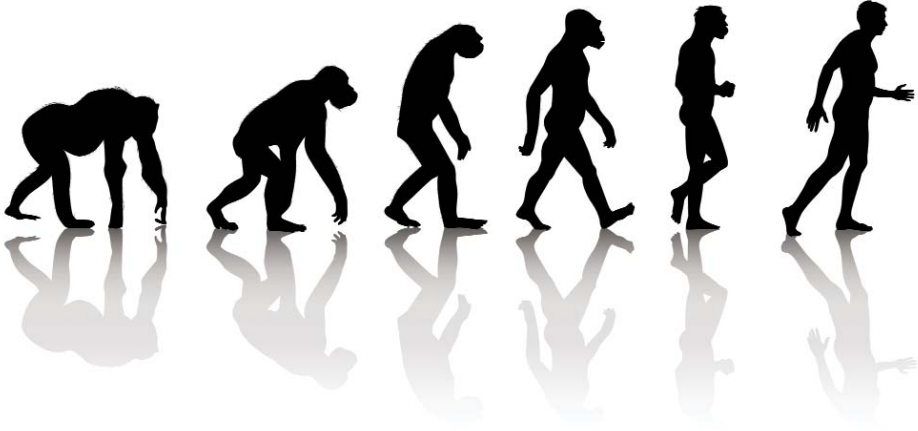
Politika merdivenlerinde, hep başkalarının ayağını kaydırarak yükselmiş bir mevki sahibine, rakibini de kendisi gibi düşünmesini, sevmesini öğütleseniz size en azından "Bu gafil de nereden çıktı?" diye bakmaz mı? Oysa her an düşman korkusuyla, her an yerini, elden kaçıracağı endişesiyle yaşamak mı akıllılıktır?!.. Ama bu gerçeği ona benimsetmek ne zor? Haksız yollardan, hile ile, dolandırarak, kaçakçılıkla, başkalarının sağlığını ve hayatını tehlikeye atarak kazanç sağlayanları, bu kötü gidişlerinden vazgeçirmek ne kadar zor!.. Onlar, dünyalıklarını garanti ettiklerini düşünmektedirler. Allah'ın adaletinden bahsettiğiniz zaman size güleceklerdir. "Bu geri kafalı da nereden çıktı?!." diyeceklerdir. Oysa güvendikleri sağlıkları, paraları, kudretleri, beyinlerindeki bir kılcal damarı

sıkıverecek ve onları boylu boyunca, çarpılmış olarak yere serecek, güç karşısında ne kadar güçsüzdürler!.. Bu ne büyük bilgisizlik, ne büyük haddini bilmezlik-tir aslında! Ama onu nasıl uyandıracak, nasıl bilgilendirecek, aklını nasıl geliştireceksiniz?!..

Doğru yolu gören, aklını geliştiren, en güzel sevgiyi bulan ve en gerçek inanca ulaşanlara büyük fedakârlık, büyük sabır, büyük cesaret ve büyük hoşgörü düşüyor. Ama sabır ve hoşgörü doğru yola gelmesinden ümit edilen kişiye gösterilir; sözünüze kulak vermesi için. Vereceğiniz sınımsız sevgiyi alabilecek, yapacağınız iyiliklerin değerini bilecek kişilere yapılır. Yoksa kötü yolda, yanlış yönde gitmek için direnen, her el uzatmanızı reddeden, sizi sürekli horlayan kişiyi de, kendi kaderiyle baş başa bırakmak gerekir. O kafasını çarpacağı duvara kadar körcesine koşacaktır. Ama bazen bir tecrübe bin nasihatten iyidir.

Hem Evrim, Hem Tasarım

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

BİRDENBİRE KÖY DÜZENİNDEN NEW YORK DÜZENİNE...

4,5 milyar yıl önce Dünyamız Güneşin etrafında bir ateş topu gibi dolanıp durmaktaydı.. Allaktan ki, sanki gökyüzünden şiddetli ve sürekli bir yağmur sağanağına tutulmuş gibi, devasa meteorların gözeneklerindeki sularla 1,5 milyar yıl boyunca sulanan Dünyamız adım adım soğumaya yüz tutmuştu... Artık okyanusların içinde tek kıtadan ibaret bir dünyamız var o zamanlar. Kuşkusuz ki, okyanusların kimyası şimdikinden çok farklı. Bugün onu "ilkel çorba" diye adlandırıyoruz.

Henüz koruyucu Ozon tabakası oluşmadığından yüksek voltajlı kozmik ışınlarla aralıksız dövülen bu ilkel çorbadada, organik bileşiklerin ortaya çıkması pekâlâ ihtimal içindeydi. Bu nedendir ki, 1953'de Miller- Urey isimli iki biyolog bir kaptaki topladıkları su, amonyak, metan ve hidrojeni bir hafta boyunca, yüksek elektrik voltajı ile dövünce üç çeşit aminoasit oluştuğunu görmekte gecikmediler. Böylece yaşam için olmazsa olmaz nitelikteki proteinlerin temel bileşenleri olan aminoasitlerin Dünyamızda doğal yollardan meydana geldiği kanıtlanmış oluyordu. Bu deneye bilim dünyasından

pek çok haklı itirazlar gelmiş olmakla beraber; insanüstü düzeydeki rehber varlıklar, bu deney farklı maddelerle yapıldığı takdirde, sadece aminoasitler değil DNA'ların hattâ yaşamın bile oluşturulabileceğini açıkça bildiriyorlar. Pek yakında laboratuvar ortamında en ilkel yaşam ünitesi elde edilince, maddenin hayatı oluşturacak özelliklerle dizayn edildiği açıklıkla ortaya konacak.

Nitekim bugün jeolojik bulgulardan biliyoruz ki, prokaryot ilkel hücreler en az 3 milyar yıldır mevcutlar ve şimdi bile Dünyamızın gerçek sahipleri bakteriler ve mavi-yeşil algler gibi çekirdekleri ve organelleri olmayan, sitoplazmaları içinde dağınık DNA'ları ve ribozomları bulunan o ilkel hücreler.

DNA'nın kendini eşleyebilme özelliğinden yararlanarak süratle çoğalan bu ilkel hücreler, neredeyse 2 milyar yıl tek başına Dünyaya hükmettiler. Geriye sadece 1 milyar yıl kalmışken Dünyamızda bu defa çok daha değişik bir hücre çeşidiyle karşılaşacağız. Çekirdekli ve sitoplazmalarında değişik görevler yüklenmiş organelleri olan bugün ökaryot dediğimiz gelişmiş hücreler. Prokaryot ve ökaryot arasında gelişmişlik açısından o kadar büyük fark var ki, bir benzetme yaparsak prokaryotlar köy düzeninde iken ökaryotlar neredeyse New York karmaşıklığında... Ve ne gariptir ki, aralarında hiçbir geçiş formları mevcut olmadan ökaryot hücrelerin birdenbire boy gösteriverdiklerini görmekteyiz. Jeolojik bulgular tamamen böyle. Doğal bir

gelişimle açıklanması imkânsız olduğundan, bilim adamları ister istemez "Evrimsel Sıçrama" demekten başka bir yorum getiremiyorlar buna. Üzerinde önemle duruyorum. Çünkü evrim teorisinin temel bulgularına inanmakla beraber, bilinçli bir tasarım da işe karışmadan, yani görünmeyen ellerin hünelerini hesaba katmadan ne ökaryot hücreleri ne Kambriyen Patlamasını ne türden türe geçişleri ne aynı tür içinde bile çevreye tam uygun yapı farklarını ve ne de birbirinden tamamen farklı her türün kendine özgü içgüdüleri açıklamaya imkân yok. Yıllar süren yazılarımda bunların çok değişik örneklerini en güvenilir evrimci materyalist bilim adamlarının kitaplarından sizlere aktardım. Şimdi sadece hızlı bir gözden geçirme yapıyoruz, hepsi o kadar...

Ortada sadece köy düzenine benzettiğim prokaryotlar varken, birdenbire New York düzenindeki ökaryotların ortaya çıkıvermesi, ancak her şeyi ve hepimizi yoktan vareden Âlemlerin Rabbi'nin hüneleri ellerinin işe el koymasıyla açıklanabilir. Evrimsel sıçrama gibi anlamsız bir sıfat tamlamasıyla değil.

KAMBRIYEN PATLAMASI

Özetimizi sürdürürken o muhteşem Kambriyen Patlamasından söz etmemek mümkün mü?.. Kambriyen öncesinde Harvardlı büyük biyolog Stephen Gould'un "Başarısız bir deney" diye adlandırdığı ve gelişmiş organizmaların ortaya çıktığı kısa süren bir Ediacara

Dönemi yaşanmıştır. Ama sonrasına bir geçiş formu bırakmadan sönüp gitmiş. Bir süre sonra zamanımızdan 530- 520 milyon yıl öncesinde, yani jeolojik olarak çok kısa bir zaman aralığındaki Kambriyen Döneminde, Dünyamızın bidenbire omurgalılar dahil, çok çeşitli canlılarla doluverdiğini görüyoruz. Kanada'nın Burgess Şisti denilen bölgesinde bunların yüzbinlercesi var. Hattâ üzerinde ameliyat yapılabilecek üç boyutlu fosilleri bile. 1909'da Washington Doğa Müzesi Müdürü oradan 65.000 fosille döndü. Ve onları kasasına kilitledi. Darwin'in evrim kuramının materyalist yorumu zarar görmesin diye onları insanlardan gizledi. Ama gerçekler ne kadar saklanabilir ki?! Ölümünden sonra hepsi ortaya çıkmakla kalmadı yeni araştırmacılarla Kambriyen fosilleri alabildiğine zenginleşti.

Söz buraya gelmişken şimdi bile Washington'daki bu doğa müzesinde gerçekleri saklamanın daha ince, daha sofistike bir örneğini sizlerle tekrar paylaşmak istiyorum.

Her Washington'a gidişimde bu çok zengin doğa müzesinde 1-2 günümü geçiririm. 10 yıl boyunca bunu tekrarladığım halde gezeceğim bölümleri yine de var. Geçen yıl müzede özellikle Kambriyen Dönemini incelemeye ağırlık verdim. Kambriyen fosilleri bu müzenin dünya çapında bir büyük başarısı, bir yüzakı olduğu halde; sanki gezilmesin, görülmesin diye üvey evlat gibi bir kenara sıkıştırılıverdiğini üzümlerle gözlemledim. İnsanların maymunlarla birlikte bir ortak atadan türediğini göstermek için müzede ne filmler, ne standlar, neler neler var. Ve çoğu öğrenci olan gruplar yığın yığın onların önünde. Bir kenara komuş Kambriyen fosillerini ise ancak benimle beraber 1,2 kişi daha inceliyor. Ve ne kadar az açıklama konmuş camekânlara.

Evet, o çok kısa sürede şimdikilerden bile daha çok sayıdaki türlerin Kambriyende birdenbire boy göstermesinden dolayıdır ki, bilimadamları o dönemi "Patlama" diye anıyorlar. Geçmiş sayılarımızda 5 gözlü, hortumlu Opabinia dâhil onlardan uzunca söz ettiğimden şimdi ancak bu kadarla yetiniyorum. Dünyamızın böyle birdenbire değişik canlılarla şenlik yerine dönüvermesinin, bilinçli ve hünerli eller işe karışmadan doyurucu bir açıklamasını şimdiye kadar hiçbir yerde okumadım. Bu kadar kısa zamanda doğal etkenlerle bu kadar çok tür acaba nasıl oluştu? Belki, belki, belki... gibi bir sürü bilinmeyenlerle bunu açıklamaya çalışıyorlar.

Ben hiç düşünmeden ve çabucak her sıkıştığım yerde cebimdeki yedek anah-tara el atıyor değilim. Aksine maddi ve manevi âlemin bilimsel gerçekleri üze-rine derin düşünceler ürettikten sonra bu sonuca varmış durumdayım. Biliyor-sunuz geçmiş yazılarımda hem Yaradan'ın varlığı ve yüceliğinin hem de ruhsal âlemin madde üzerinde nasıl etken olduğunun bilimsel pek çok örneğini yazılarımda sizlerle zaten pay-laştım. 19. Yüzyılın ikinci yarısında İngiltere'de en büyük bilimadamlarının yaptıkları parapsikoloji deneyleri, dünyada yalnız olmadığımızın, ruhsal âlemin büyük hünerlerle bezenmiş var-lıklarının madde üzerinde bizlerden çok daha fazla hâkimiyet kurduklarının çarpıcı örnekleriyle dolu. Bunları sizlere uzunca aktarmıştım.

Şimdi gen mühendisleri DNA'da değişiklikler yaparak, rekombinasyonla biyoteknolojide ne başarılarla imza atıp, doğal ensülünü bile imal etmiyorlar mı?.. Onlardan çok daha bilgili ve hünerli ruhsal varlıkların başlangıçtan bugüne, Yaradan'ın yanısıra yaşamın geliş-mesinde rol sahibi olmalarını da akıl ve mantık düzeyinde kabul etmemiz o ka-dar zor olmasa gerek!..

Ne var ki, Washington'da Doğa Müzesinde Kambriyen nasıl görmezden geliniyorsa, geçmişin büyük para-psikoloji bulguları bugün benzeri bir yöntemle unutturulmaya ve görmezden gelmeye çalışıldığından her şeyi sırf maddeyle açıklama girdabında boğuşup durmaktayız.

DOĞAL SEÇİLİM VAR AMA NEREYE KADAR?!..

Aynı türden canlılarda bile genetik farklılıklar olduğunu biliyoruz. Bilimde bunu çeşitlilik anlamına gelen "varyas-yon" sözcüğüyle ifade ediyorlar. Sadece birbiriyle çiftleşip yavru yapabilenleri bugün aynı tür kabul ediyoruz. Biz insanlar tek tür olduğumuz halde birbi-rimizden ne kadar farklıyız, siyahıyla, sarısıyla, beyazıyla... Demek ki DNA'mızda önemli başkalıklar var. İkizlerde bile tıpatıp aynılık yok. Aynı türden olmakla beraber değişik genlere sahip olmanın, türün değişen çevre koşullarında silinip gitmesini önleme bakımından çok önemli bir yararı var. 19. Yüzyıl ortalarında İngiltere Manchester'da fabrika dumanlarından karararı ağaçlardan dolayı kolay av haline gelen beyaz kelebekler azalırken, tersine siyah kelebeklerin çoğalması doğal seçilimin açık bir örneği ve aslında varyasyonun da türün devamı açınsın-dan bir zaferidir. Aynı şey penisilinden etkilenmeyen genetik özellikteki bakte-riler için de geçerli. Öbürleri ölüp giderken bunlar gittikçe çoğalarak bağışıklık kazanıyor ve türün devamını sağlıyorlar. Ancak doğal seçilim var diye türden türe geçişlerin ve karmaşık organizmaların sırf bundan dolayı oluş-tuğunu söylemek aşırı bir basite indirge-mek oluyor. Geçmiş yazılarımda etraflı-ca anlattığım canlılardaki harika düzeneklerin araya bir zekâ ve hüner karışmadan sırf doğal seçilimle oluşu-verdiğini ileri sürmek için bilim adamları kendilerini çok zorluyorlar.

Büyük biyolog Stephen Gould'un gözdesi tatlısu midyesinin sırtında oluşmuş yapay balık, midyenin sadece kendine özgü üreme yönteminin gerçekleşmesini sağlamak için var. "Bunu kim düşündü de midyenin gen sistemini buna göre düzenledi?" diye sormak yerdin göğe hakkımız değil mi? Evet, tek bir atadan gelişe gelişe canlılar yeryüzünü doldurdu. Bir evrimsel gelişmenin olduğu bilimsel bulgularla çok uyumlu. Ama otomatiğe bağlanarak değil; gen mühendislerimiz gibi doğada görev almış varlıkların görünmeyen ellerinin hünerleriyle. Bir oyuncak araba doğa kanunlarıyla yani uzaktan gönderilen elektromanyetik dalgalarla çalışır. Ama onun sağa sola çarpmadan gidebilmesi için akıllı bir çocuğun kumandasına ihtiyaç yok mu? Yani hem doğa kanunları hem de bu kanunları belli amaçlara göre kullanan zekâlara ihtiyaç var. Bunun başka bir alandan örneğini de, sadece bir gecede Ekin Tarlalarında oluşturulan geometrik şekillerle Öklid'in 5. teoreminin ispatında görmüştük. Hatırlayacaksınız IQ'su yüksek hiçbir matematikçi bunu çözemedi ama tarladaki şekil hepsine

adeta meydan okudu. Bunu da tesadüf diye geçiştirivererek arkasındaki büyük zekâ ve hüneri görmeyeceksek başka ne söyleyebiliriz ki?! Evet, insan özgürdür, bu hakkı kimse onun elinden almaz. Her zaman reddetme, itiraz etme hakkı sonuna kadar onunla beraberdir. Temennimiz kardeşlerimizin Bizim Cel-selerimiz'de rehber varlığın söylediği gibi vakit tükenmeden akıl ve mantıklarıyla kuşkularını giderip düze çıkabilmeleridir.

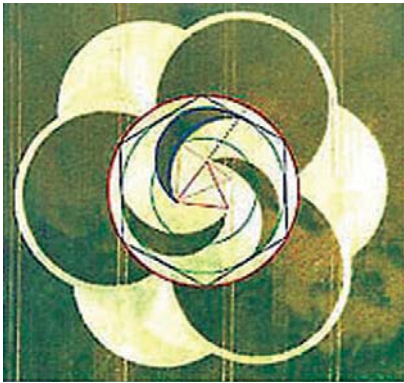
"Şimdi içinizden doğrulardır ancak, gerçeği gerçek gözüyle görecek olanlar. Vesvese verenin ardına düşüp, vakitsiz ona uyanlar, mutlaka zaman içinde, zamanın ölçüleceği o günde, yüzlerini yere eğeceklerdir. İşte bundan dönülmez ve siz bundan korkun... Şüphe ve tereddüt, aslında hayra açılacak olan gözlerin perdesidir.. Onu vaktinde açiverene ne mutlu! İşte o önü tutulmaz, işte o sonu bulunmaz gülyüzlülerden olacaktır."

SON HATIRLATMALAR

Özetimi tamamlamak için geçmiş örneklerimizden bazılarını kısaca tekrar hatırlatmak isterim.

** Bazı yarasalarda gece karanlığında yollarını bulmak için çıkardıkları çok güçlü ultraseslerden zarar görmemelerini sağlayan muazzam bir açma - kapama sistemi var. O derece düzenli çalışır ki, bu açıp kapamanın saniyede 50 defa tekrarlandığı bile olur.

** Yaralar iyileşirken kanın pıhtılaştır-

masında bile, sayfalarca anlatılan kimyasal olaylar peş peşe birbirini izler. Ve sonrasında da en karmaşık bir ameliyatla bile mukayese edilmeyecek peş peşe düzenekler sahneye girer.

****** Orkidelerin birinde çevresindeki böceğin dişisi tıpatıp hem de kokusuyla beraber çiçeğinin yanında oluşturulur. Böylece tozlaşma ve dölleme garantiye alınır. Bir başka orkidenin çevresinde ise, avı örümcek olan yabancı arılar mevcut olduğundan, çiçeği örümcek şeklini alarak arıya gel-gel işareti çakılır. Ve böylece orkidenin üremesi en ucuz yöntemle çözüme kavuşturulur.

****** Her türe özgü içgüdüler mucizelerle dolu yabancı arı Ammophil yumurtlayacağı tırtıla dokuzu da hareket merkezine olmak üzere dokuz iğne batırarak onu öldürmez ama felç eder. Balarılar peteklerinde hem düzgün altıgen kullanarak hem de ara safhada matematik hesaplarla tıpatıp uyacak 70 derece 32 dakikalık açılar kullanarak balmumunu en az sarfemenin büyük hünerini sergilerler.

Bütün bu özet olarak sunduğum harikalara daha binlerce ve binlercesini ekleyebiliriz. Türlerin gerek beden yapılarında gerekse içgüdülerinde sırf o türe özgü olan, başka türlerde izi bile olmayan özelliklerin mevcudiyeti üzerinde peşin hükümlere saplanmadan derinliğine düşünmeliyiz. Bunların bir tanesinin bile doğal seçimle, deneme yanılmalarla, araya zekâ ve hüner karışmadan yani bir tasarım olmadan oluş-

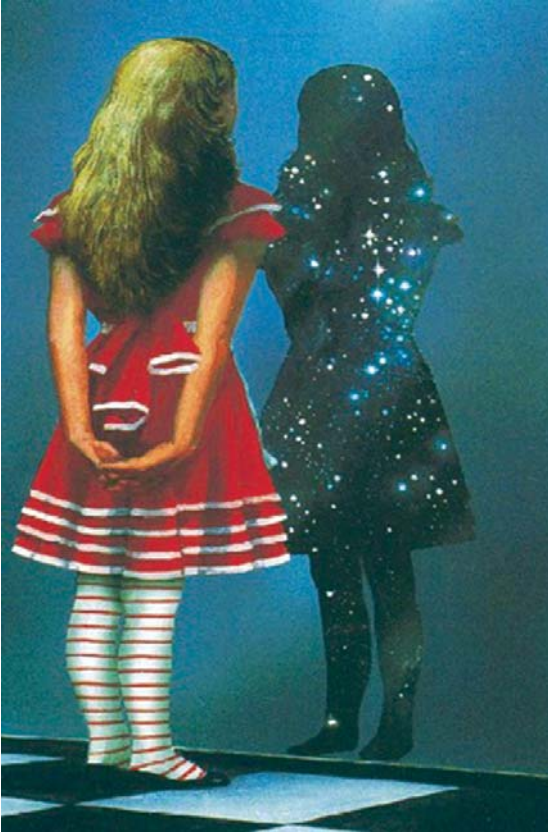
ması olasılık hesaplarının dışına taşar. Evrim vardır, türden türe geçişler de vardır ama bir tasarım, bir zekâ, bir hünerin rol oynadığı doğada görevli varlıkların görünmeyen elleriyle olmaktadır hepsi de... Doğaya bu gözle bakan biri; o binbir rengin, o binbir kokunun, o binbir tadın, o binbir sesin keyfini sürerken, bunları hizmetimize sunan o büyük zekâlara teşekkürlerini ve hepimizi Sevgisinden Vareden'e şükranlarını dile getirmekten başka ne yapabilir ki?

Gelecek sayıda biz insanların da bu evrim zincirinin sonucu mu olduğu ve eğer böyleyse Kur'anda anlatılan Âdem-Havva öyküsüyle bunu nasıl bağdaştırabileceğimiz üzerinde duracağız. Ancak yukarıda anlattığım görünmeyen ellere atıfta bulunan Bizim Celselerimizdeki bir bildiriye sizlerle tekrar paylaşarak yazımı sonlandırmak istiyorum:

"Hani şimdi Üzerinde Rahatça Dolaştığınız varedildikten öyle bir zaman sonra, öyle kendi kendine dönüp dururken, hani bildiğiniz ya da bilmediğiniz öyle çok canlılar vardı da, hani yine bugün bildiğiniz ya da bilemediğiniz öyle çokları eksikti ya!.. Hani ARI KUŞU bile yoktu o zaman... Sadece çok iri, çok büyük kuşlar vardı ya... Ve o kuşların, yavaş yavaş bir çiçeğin özünden gereğini almak için ARI KUŞU'na dönüşmesi için, kim emir verdi dersiniz? Hangi akıl bunu bildi, yaptı dersiniz? Siz, size O'nun varlığını soranlara deyin ki: Gözlerini en basit ARI KUŞU'na çevir ona bak, onda O'nu göreceksin..."

Aynalar Neyi Yansıtır?

Güngör Özyiğit, Psikolog

*Aynan bilir misin
neden parlak değil?
Yüzünden tozu pası
silinmemiş de ondan.
Mevlânâ*

Yıllar önce "Sessiz Flüt" isimli bir film seyretmiştim. Filmde gerçeği arayan bir adam, bir dizi benlik sınavlarından geçtikten sonra, gerçeğin içinde yazılı olduğu kitabın bulunduğu adaya ulaşır. Kitabı alır, içini açar, bir de ne görsün, kitap bir ayna! Bakana, kendini gösteriyor yalnızca.. O zaman gerçeğin gidilecek bir yer değil, insanın içinde ulaşılacak bir hal olduğunu

anlar. Ayna, ancak arınmış bir gönlün aynasında gerçeği görebileceğini gösterir ona.

GÜLDÜREN AYNALAR

Lunaparklarda "kahkaha aynaları" vardır. İnsanı enine şişman ve yassı, boyunu upuzun ve sıska gösteren, organları olduğundan büyük, abartılı

bir şekilde yansıtan.. Aynaya bakan, gördüğü karşısında kahkahayı koyuverir.. Hem kendinin, hem başkalarının aynalarda çarpıtılıp değişmiş, karikatürize edilmiş görüntülerine bakıp güler. Oysa güldüğü, biraz da her günkü olayların aynasında, insanın gururdan şişirip büyüttüğü, türlü benlik duygularıyla çarpıtıp yamulttuğu kendi kişiliği değil mi?!

AYNADA YAŞAMAK

İnsanların, özellikle kadınların aynaya olan sevgileri, aynada kendi güzelliklerini seyretmeleri, bir dereceye kadar doğal karşılanabilir. Ama aynadaki hayaliyle ilişkileri her gün saatler boyu sürüyorsa, aynadan gözlerini alamıyorlarsa, ortada ciddi bir sorun var demektir.

Yunan mitolojisinde yakışıklı bir delikanlı olan Narsisus, su perisi Echo'nun sevgisinin farkında değildir. Gözü yalnız kendini gördüğünden, su perisinin sevgisine karşılık veremez. Sevgisiz kalan Echo, üzüntüsünden ölür. Bunun üzerine Tanrıça Nemesis, Narsisus'u sudaki hayaline âşık olmakla cezalandırır. Sudaki kendi yansımasına hayran olan Narsisus, suya atlar ve kendi hayalinin havuzunda boğulur. Öylece narsisizm, kendinden kurtulamamanın, benlik sınırını aşamamanın, her şeyi kendinden ibaret sanmanın ismi ve etiketi olur.

Böyle kendinle dolu bir dostunuz, sizinle görüşmek için randevu iste-

diğinde, eğer siz dolu olduğunuzu söylerseniz, şaşırır ve şu karşılığı verir: "Ama ben boşum!" Çünkü onun için yalnız kendisi vardır. Siz, sadece size ihtiyaç duyduğu zaman el altında olmalısınız, o kadar...

Yine kendi beninin tiryakisi olan biri, aşkla sevdiği kadından, beklediği yakınlığı bulamayınca "Ben onu bu denli seviyorken, o da beni mutlaka seviyordur" diye düşünür. Kadının duygularına karşılık vermemesini ise şöyle yorumlar: "Beni sevdiğinin henüz bilincinde değil, kendi sevgisinin yoğunluğundan korkuyor, belki de beni sınamak istiyor."

Kendine düşkün kişi, gerçeklik olarak yalnız kendi düşünce, duygu ve isteklerini tanımakta, kendinin dışındaki gerçekliklere kapalı ve yabancı kalmaktadır. Bunun bir adım ilerisi, dış dünya ile bağları bütün bütüne koparmak, yani deliliktir.

PSİKOLOG GÖZÜYLE

Narsist, kendisini ve kendisiyle ilgili olan şeyleri aşırı değerli bulur. Kendi dışındaki her şey ise değersizdir. Filmin kahramanı hep kendisidir, diğer her şey figüran durumundadır. Burada akıl, açıkça zedelenmiş, gerçeği görmez olmuştur. Benliği gözüne perde çekmiştir. O yüzden böyleleri, kendilerine yapılan dostça uyarılara, eleştirilere karşı büyük bir kızgınlıkla tepki gösterirler. Ve bu eleştirileri düşmanca bir saldırı olarak değerlendirirler. Ünlü

psikolog Erich Fromm, narsistlerin bu acıklı ruh halini çok güzel çözümler ve şöyle der: "Onun eleştirisi karşısındaki öfkесinin neden bu denli yoğun olduğunu ancak, narsist insanın dış dünya ile ilişkisinin kopuk olduğunu, bunun sonucu olarak da onun çok yalnız ve korkak bir insan olduğunu düşünürsek anlayabiliriz. Bu kişi, narsist bir biçimde kendini büyük görerek (gururundan şişinerek) yalnızlık ve korkaklığını ödün vermektedir. Dünya kendisiyse, dışarıda onu korkutabilecek başka bir dünya olamaz; kendisi her şey ise, yalnız değildir; bunun sonucu olarak narsisizmi zedelendiği zaman tüm varlığının tehlikeye girdiği duygusuna kapılır."

Narsistler hep kendileriyle uğraşırlar. Başkalarıyla ancak, benliklerini seyrettikleri aynalar olarak ilgilenirler.

Narcissus by Caravaggio (1597)

Herkesi, kendilerini görmek için boy aynası olarak kullanmak isterler. Sözelimi bir yazar, yolda bir dostuna rastlar. Uzun süre kendinden söz eder sonra şöyle der: "Hep kendimden konuştum. Şimdi biraz da senden bahsedelim. Söyle bakalım, son kitabımı nasıl buldun?!"

İNSAN AYNALAR

İnsan insanın aynasıdır. Yani biz, kendimizi başkalarının gözüyle ve diliyle de görüp değerlendiririz. Öyleyse birbirimize doğruyu çarpıtmadan gösteren aynalar olabilmeliyiz.

Yeni yetişmekte olan yetenekli bir çocuğu aşırı övgüye boğarsak, onu şaşırtabilir, kendini yanlış değerlendirmesine yol açabiliriz. Böylece onu, kendi yeteneğini geliştirmekten, insanları da o yetenekten yararlanmaktan yoksun bırakmış oluruz.

Müziğe çok yetenekli 12 yaşında bir çocuğu Mozart'a getirirler. Mozart, çocuğun piyanosunu dinledikten sonra, ona yetenekli olduğunu, ama çok çalışması gerektiğini söyler. Çevrenin aşırı övgüleriyle başı dönmüş olan çocuk "Mozart amca" der "Senfoni bestelemek istiyorum, bunu nasıl yapabilirim?" Mozart, bunun için henüz çok erken olduğunu, yıllar yılı çalışması, belli bir bilgi birikimine ulaşması gerektiğini belirtir. Çocuk aynı aldırma ve saflıkla sorar: "Fakat Mozart amca, siz ilk senfoninizi

sekiz yaşında bestelemişsiniz?" Bunun üzerine Mozart "Ama yavrucuğum, ben kimseye nasıl yapılacağını sormamıştım" diyerek çocuğa haddini bildirir.

Mevlânâ "Aynanın saflığını, onun yüzüne karşı söyleyecek olursak, nefesimizden buğulanır, bize, bizi göstermez olur" der. Yine Mevlânâ, bir başka yerde, gerçek aynanın insan gönlü olduğunu belirterek şöyle söyler:

"Aynan bilir misin neden parlak değil
Yüzünden tozu, pası silinmemiş de
ondan"

ÖVMEK Mİ? ÖVÜNMEK Mİ?!

Kenan Rufai'nin yetiştirdiği ışıklı insanlardan biri olan Sâmiha Ayverdi Hanımefendi, benlikten kurtulmanın öyle pek kolay olmadığını söyler. Ve "Benlik devini yenmiş olmanın vehmi, belki de benliğe düşmenin bir çeşidi" der. Sonra da kendi benliğinin ehil bir el tarafından nasıl suçüstü yakalandığını bir güzel anlatır:

Günlerden bir gün,
Sâmiha Ayverdi'ye, uzaktan
bir arkadaşından mektup
gelir. Mektupta arkadaşı
"Senin Hak Dostu bir hocan
varmış, onu bana anlat" der.
Sayın Ayverdi, alır kalem
eline, yazar da yazar.
Sayfalar dolar taşar.
Hocasını anlatmakta bitire-
mez bir türlü. Tam o gün-
lerde hocası Kenan Bey,

talebesi Sâmiha'nın evine şöyle bir uğrar. Bir kenarda duran yazılmış kağıt tomarını görünce "O nedir orada, ver bakayım" der. Sâmiha, kıvançla uzatır sayfaları hocasına.

Kenan Hoca, sayfaları okudukça canı sıkılır, yüzü asılır, ciddileşir. Ve kâğıtları okuyup bitirdikten sonra yırtıp sepete atar. Ve öğrencisinin gözlerinin içine bakarak: "Ben size her şeyden önce küçülmenin erdemini ve gerçek kazancın tevazuda olduğunu öğretmedim mi?" der. Ve bir ruh doktoru dikkati ile hastalığı teşhis eder: "Yoksa bunları yazmakla, beni övüp durmakla, bak benim nasıl bir hocam var!" diye övünmek mi istiyorsun?!

Aynalar eğri-doğru her şeyi gösterir.
Her şeyi gören göz ise, kendini görmez.

Kendine takılıp, aynalarla oyalanmak mı, yoksa kendinden kurtulup, her şeyi gören göz olmak mı daha güzel?!

Kehanet ve Kâhinlik - V

Uyuyan Peygamber - 4

Derleyen ve Çeviren: Zuhâl Voigt

Edgar Cayce, yaşamı boyunca yapmış olduğu seansları (Readings) esnasında, aileleri tarafından kendisine getirilen sayısız küçük çocuğun ve bebeğin de, dünyaya bu gelişlerindeki sebepleri analiz etmiş ve gelecekleri ile ilgili söylem ve kehanetlerde bulunmuştur. Cayce ile ilgili yazı dizimizi bitirirken, bunlardan bazılarına değinmek istiyoruz.

Korkudan, Korku İçinde Korkuya Geri Kaçış

Cayce İkinci Dünya Savaşı yıllarını ve onun etkilerini çok yakından yaşamış bir tanık olarak, savaşırken veya bombardımanlar esnasında ölen insanlar için büyük üzüntü taşıyordu. Özellikle de, dünya siyaseti ve gidişatı konusunda hiçbir yaptırımı olamadığı halde, savaşın kırıp geçirdiği coğrafyalarda yaşamını yitiren sayısız bebek ve çocuk için sonsuz endişeler içindeydi. Onların, bombalar ve diğer savaş terörü altında aniden öbür dünyaya geçtikten sonra, yaşadıkları dehşetin etki-

sinde normal yolları takip edemeyip, kendilerine sığınacak yer ararken, çareyi derhal yeniden bir anne karnına sığınmakta gördüklerini ve dolayısıyla normal tekâmüllerine devam edemeden, kendilerini bir çeşit kısır döngü içinde bulduklarını görüyordu.

1943 Ağustos'unda, dört yaşında bir kız çocuğu, sürekli kâbuslar gördüğü ve New York şehrinin çeşitli normal gürültülerinden devamlı korktuğu için annesi tarafından Cayce'e getirildi. Cayce, şunları söyledi: "Burada, dünyaya çok çabuk bir geri dönme vakası ile karşı karşıyayız. Küçük kız bir

önceki yaşamında, Lothringen ve Almanya arasındaki sınırda Theresa Schwabendal ismiyle yaşadı. O zaman şimdikinden bir iki yaş büyüktü. Silah sesleri ve askerlerin sert adımları ile dünyası alt üst olup yaşamını kaybettiği ana kadar, arkadaşlıkların ve ilişkilerin güzelliği, çiçekler, kuşlar ile ve doğanın güzelliği yoluyla, varlığın gayesindeki birliğin bilincine varmak noktasındaydı. Ani ölümünden sonra yola devam etmedi ve dokuz aydan kısa bir süre içinde maddi âleme geri döndü. (Varlığın bazı durumlarda dokuz aylık fetüs oluşumunun başından itibaren beden ile ilintili olmayıp, sonradan da bedene bağlanabildiğine bir örnek) Şu anda ise, geçmiş ve şimdiki zaman ruhunda birbirinden ayrılmayacak şekilde birleşmiş durumda. Bu yüzden büyük şehrin olağan gürültüleri ile ölümüne sebep olan Nazi terörünün seslerini birbirinden ayırt edemiyor."

Cayce küçük kızın daha da önceki yaşamlarına hiç girmeyerek, annesine, kız 11 yaşına gelinceye kadar başka bir "Reading" talep etmemesini tavsiye ederek (ki bu tavsiye birçok olayda muhtemel bir felâketin ya da hattâ erken bir ölümün habercisi olmuştü) şunları söyledi:

"Sabırlı olun. Onu azarlamayın. Onunla sert konuşmayın. Onu sinirlendirmeyin ve hakkında hüküm vermeyin. Ama her gün ona sevgiden, barıştan, uyumdan ve İsa'nın çocukları ne kadar sevdiğinden bahsedin. Ona korku hikâyeleri anlatmayın, cezadan bahsetmeyin, ona yalnızca sevgi ve sabırla muamele edin. Bunları yaparsanız, karşımızda kutsanmak üzere geri dönmüş büyük ve harika bir varlık bulacağız. Bu seferlik seansı bitirdik."

Ölüme Mahkûm Çocuk

Savaş sırasında 1944'de Londra'da yaşamakta olan yedi yaşında bir oğlan çocuğu için kendisinden bir seans istendiğinde, Cayce şunları söyledi:

"Görüşlerimizi tahsil durumu ve tavsiyeler konusu ile sınırlandıracağız. Varlık 13 yaşına geldiğinde ve kendi kararlarını verebilecek durumda olduğunda, eğer kendisi de isterse başka işaretler vereceğiz." Bu uyarıdan sonra şöyle devam etti: "Kendisinin ve ailesinin içinde yaşadığı, zamanımızın büyük imtihanlarına, korku ve yıkımlarına rağmen, varlığın içindeki mizah duygusunun canlı kalmasını sağlayın. Çünkü yeteneklerinin yazar olabileceği şekilde geliştirilmesi gerekiyor. Kendisi daha önceki yaşamında, Hockersmith adıyla kralın sarayında saray soytarısı olarak yaşadı ve o zamanın bencil tutumundan dolayı oluşan birçok gerginliklerde, birçok şeyin düzenlenmesinde yardımcı oldu. Ondan önce de, kutsal topraklara giren Yahudiler arasındaydı. Ama Yahudileri yanlış yollara sürükleyenlerden değil, İbrahim, İshak ve Yakub'un yolundan gidenlerden oldu. 13 yaşına geldiğinde daha fazla bilgi vereceğiz. Onun şimdi Eton Kolejinde İngilizce tahsil etmesini sağlayın. Şimdilik bitirdik."

Çocuğun annesinin 1947 Şubat'ında, yani Cayce'in ölümünden iki yıl sonra, Cayce'in oğlu Hugh Lynn Cayce'ye yazdığı mektup, Edgar Cayce'in neden böyle kısa bir seans yapmış olduğunu ortaya koyuyor:

"Oğlum Timmy 6 Şubat'ta saat 16.30 civarında, diğer bilinç düzeyine gitti. Ben şu anda hamileyim ve üçüncü çocuğumu

bekliyorum. Timmy de bu bebeği hevesle bekliyordu. Ölümünden birkaç hafta önce, gelecek yaşamında tekrar beni anne olarak istediğinden söz etmişti. O yüzden bir zaman için Timmy'nin bu bebeğin bedeninde tekrar bana döneceğini düşündüm ama şimdi öyle zannediyorum ki, Timmy tekrar gelmek için pek acele etmeyecek. Bu yaşamımızda ailemizde çok sorunlar vardı. Timmy belki de tekrar aynı düzene geri gelmek istemeyecek."

Timmy'nin annesi mektubuna bir de gazete kütürü eklemişti. Haberde, Timmy ile aynı yaşlardaki bir arkadaşının, donmuş göl üzerinde yürürken, buzun kırılmasıyla suya battıkları ve geçirdikleri şok sonucu yaşamlarını kaybettikleri yazılıyordu. Hugh Lynn Cayce'in mektuba verdiği cevap şu mealdeydi:

"Farkettiniz mi bilmem, Cayce'in verdiği seans alışılmadık şekilde kısaydı ve Cayce, kendisi soru soracak duruma gelmeden önce herhangi bir bilgi vermekten kaçınmıştı. Zannederim, içinde bulunduğumuz bilinç düzeyi ile ölüm dediğimiz şeyin ardındaki bilinç düzeyi arasındaki değişme konusunu anlayabilmemiz için, öğrenmemiz gereken çok şey var. Timmy belki de şimdi asıl seansını yapacak ve kendisine gerekli olan bilgileri alacaktır."

Doğuştan Doktor

Rody 9 Ocak 1943'de doğdu ve henüz 5 aylıkken, ebeveyni Cayce'den bir seans istediler. Cayce'in sözleri özetle şöyleydi:

"Bu varlık, şayet küçüklüğünden itibaren gerekli şartları bulursa, bir uzman olacak; özellikle tıp veya diş doktoru ya da eczacı

olarak. Muhayyilesi geniş ve gerek konuşmalarında gerekse davranışlarında, olağandışı olmaya meyilli olacak. Onu kısıtlamayın, fantezilerini diğer ilgi alanlarıyla destekleyin. Büyük ruhsal yetenekleri var ama aynı zamanda her şeyi herkesten iyi bildiğini ve iyi yaptığını iddia eden bir cakacı. Gelişmesinin ileri safhalarında evrensel bir bilinç ortaya çıkacak ki, bu onu önceki yaşamında Dr. Harvey yapan özelliğidir. (Dr. William Harvey, kan dolaşımını bulan İngiliz doktor) Dr. Harvey'e bazı konulardaki yanılığarı gösterildiğinde bile o, her şeyi herkesten daha iyi bildiği fikrindeydi. Onun yaşamını incellerseniz, gelecekteki sorunlar konusunda daha fazla fikir sahibi olursunuz.

Varlık Fransa'da Kardinal Richelieu zamanında da Graf Gubourse olarak yaşadı ve hastalıklar konusunda, temizlik alanında büyük ilerlemeler yapılmasını sağladı. Hastalıkların yalnızca mikroplarca yaratılmadığını, insanlar tarafından taşındığını iddia ederek, temizlik konusunda ısrar etti. Bu yaşamında aşırı temizliğe düşkün olacaktır. Vereceğiniz terbiyede, ruhsal yaşamın amaca yönelik pratik yaşamla denge içinde olması gerektiği hususuna ağırlık verirseniz, varlığın yeteneklerinin birçok insan için hayırlı olacak şekilde geliştiğini göreceğiz."

Rody'nin annesi, 10 yıl sonra yazdığı mektupta şunları belirtiyordu:

"Rody en ufaklığından başlayarak, fiziki beden ve özellikle kalp ve dolaşım sistemi ne karşı büyük bir ilgi göstermeye başladı. Ve her zaman her konuda kendisinin haklı olduğuna inanıyor. Bir başkasının açıklamasının kendisinininkinden iyi olduğunu hiçbir zaman itiraf edemez. Okulda not-

larının herkesten iyi olmasıyla övünüyor. Mikroplara karşı fobisi var, sürekli ellerini yıkıyor. Bu konuda iyice aşırı, insana mikrop lu havayı nefes aldır an bir sürü insanın yaşadığı büyük şehirlerde oturmak istemiyor. Kendisine bugüne kadar Cayce'in seansta söylediklerinden hiç bahsetmediğimiz halde, muhakkak doktor olmak istiyor. Şimdi 10 yaşında ve şimdiden gazete dağıtıcısı olarak çalışarak tıp tahsili için para biriktiriyor. Bizim dört çocuğumuz daha var ama diğerlerinden hiçbirisi, Cayce'in Rody için, o henüz 5 aylıkken söylediği bu özelliklerden hiçbirisini taşı mıyor."

Rody'nin gerçekten doktor olup olmadığı konusunda daha yeni bir kayıt maalesef yok. Cayce'in çocuklar için yaptığı seanslarda, yol gösterici olarak rol oynaması, dünyaya yeni ayak atmış olan varlığın, beraberinde getirdiği yetenekleri veya onu geri götürebilecek kötü alışkanlıkları vesaire konularında, ebeveyn olan sorumlu kişilere vereceği ipuçları, çocuğun geleceği ve eğitimi açısından hiç şüphesiz ki çok değerliydi. Elbet ki, seanslarda söylenenlere göre davranmak veya davranmamakta, gerek ebeveyn gerekse ilgili varlık her zaman için özgürdüler. Cayce seanslarında bu özgürlüğe her zaman değ inmiş ve kişinin yaşamını şu veya bu yöne çevirmesinin, her zaman kendi elinde olduğunu belirtmiştir. Katı bir kader veya katı bir karma yoktur, gelişmeyi sağlayacak yolda, ister hızlı ister yavaş ilerlersiniz, kaderimiz gerçekten de kendi elimizdedir.

Denizin Çağrısı

Fred Coe 17 yaşına geldiğinde, o zamana kadar kısıtlama ve hoşgörüsüzlük içinde

geçmiş olan yaşamını değiştirmeye karar vererek evden kaçmıştı. İki ay sonra hâlâ eve dönmediğinden, ailesi Edgar Cayce'e müracaat ederek onu bulmasını istedi.

Cayce "Varlığa ulaştık." dedi. " Dünyaya geldiği andaki yıldızların durumunun, şu anda ortaya çıkmış olan etkisi, büyük bir deniz sevgisi. Bu varlık, olağan dışı yeteneklere sahip. Esrareniz şeyleri ve denizin sınırlarını seven biri. Gizemli ve gizli konuları araştırabilecek şekilde yetiştirilmesi gereken biri. Bu yaşamında gizlilikleri araştırırken en büyük yeteneklerini ortaya koyabilecek biri. Ateşli silahları seven biri. Şu anda birçok yabancı ülkede yaşamının en büyük değişikliklerini yaşıyor ve ancak orta yaşlara ulaştığında doğduğu yerlere dönecek. Bundan önceki yaşamında kendisine Kaptan Kidd deniyordu, o zaman yaşamının ilk yarısında kazandıklarını, ikinci yarısında dağıttı. Gizemli şeylere ve denize olan sevgisi bu yaşamına da taşındı. Ond an önceki yaşamında İngiliz Donanmasında Hawk isimli biriydi. Dünyanın doğu kısmına ilk ulaşan denizcinin (John Cabot 1497) yaveriydi. O hayatındaki güdüm de macera ve gizem sevgisiydi. Daha önce M.Ö. 900 sıralarında Yunanlılarla savaşan Xenia isimli bir bedeviydi. Bu yaşamda özgür yaşama ve doğanın sınırlarına duyduğu sevgi ağır basıyor. M.Ö. 10000 civarında ise Mısır'da hükümdarın demircisi olarak yaşadı. Yüksek güçlerle birliğe varabilmesi için daha birçok gelişmeler gerek. Bu seferlik bitirdik."

Fred Coe'nin ailesi ikinci bir seans istediklerinde, Cayce onlara yalnızca, delikanlının New York'tan Avrupa'ya giden bir transatlantiğe binmiş olduğunu söyledi.

Cayce'in anlattıklarından, Fred isimli delikanlının yaşamında, aile ortamı dışında birçok tecrübeye gereksinimi olduğu anlaşılıyor. İçine doğduğu dar çerçeveyi kırarak çeşitli maceralara yelken açması bu yüzden. Böyle gereksinimleri olduğu halde, neden muhafazakâr bir aile seçmiş olduğu ise, herhalde ailenin yaşayacakları açısından önemli. Olayın nasıl neticelendiği konusunda bir kayıt yok. Fred belki de Cayce'in ölümünden seneler sonra gerçekten, doğduğu topraklara geri dönmüştür.

İkaz Dolu Kehanet

12 yaşındaki Lennie Talbots'un annesi, oğlunun davranışlarını anlayabilmek için Cayce'den bir seans istediğinde, ifadelerinde çok dikkatli olmasına rağmen, delikanlının geleceği hakkında duyduğu endişe, Cayce'in sözlerine yansımıştı:

"Bu varlık hakkındaki düşünceler belirtmek istendiğinde, ya çok iyimser veya çok kötümser bir yorum yapmak mümkün. Çünkü bu alanda çok büyük imkânlar ve çok büyük engeller var. Bu varlık için ya bir Beethoven veya bir Jesse James (ondokuzuncu yüzyılda yaşamış meşhur Amerikalı haydut) olma ihtimalleri mevcut. Çünkü bu varlığın kendi kendisine, olması gerektiğinden daha yüksek bir değer verme eğilimi var. Bu eğilimi nasıl kullanacağı tamamiyle varlığın kendisine bağlı. Karşımızda müzik, şiir veya nesir alanlarında, başkaları tarafından erişilemeyecek çapta ama halen uykuda olan yetenekler taşıyan bir varlık var. Astroloji açısından Merkür, Venüs, Jüpiter, Zuhâl ve Merih yıldızları birbirlerine çelişkili durmaktalar ve bu beden, şayet gelişme zamanında gerçekten eğitilmezse çeşitli biçimlerde

aşırılık ve taşkınlık yaşayacağını gösteriyorlar. Varlık tam şimdi bu zamana girmektedir, eğer onu yetiştirenler onu akılla analiz etmeyi bilirler ve -ruhunu incitmeden- idealleri ve hedefleri hakkında temiz bir kavram kurmaya muvaffak olurlarsa, dünyaya sadece gerçekten ruh taşıyan bir birey hediye etmekle kalmazlar, aynı zamanda onun ruhsal gelişimine yardım etmiş olurlar. Aksi takdirde, dünyaya, başkalarına zarar vermekte dâhice davranan birini göndermiş olacaklar."

Cayce bu oldukça açık sözlerinden sonra, Lennie'nin geçmiş yaşamlarından söz ederek, daha önce Amerika'da Fransız ve Kızılderililerle yapılan savaşlarda, Fransız ordusunda savaşan ve başkalarına yaptığı kötülöklere aldırmandan kendi yolunda giden biri olduğunu bildirdi. Daha önce de, Fransa'da bazı gruplarla birlikte haydutluk yaparak yaşayan biri olmuştu. O zamanlar müzik de yapıyor ve şiirler de yazıyordu. O zamanlardan getirdiği bu yetenekler, şayet dik kafalı olmazsa ve kendisini çok yüksekte görmezse, bu yaşamında faydalı olabilecekti. Cayce bu noktada şunları ekliyor: "Her başka birey, bu dünya üzerinde senin sahip olduğun kadar hakka sahiptir, bazı bakımlardan o kadar ilerlemiş gözükmesine de. Tanrı insanları, görünüşleri veya yetenekleri yüzünden takdir etmez, ama her bireyi ancak gayeleri, hedefleri ve istekleri yüzünden takdir eder. Bunu aklından çıkarma."

Daha da önceki yaşamında Lennie, eski Mısır'da M.Ö. 10000 yıllarında, yine müzik ve şiirle meşgüldü. Ondandan önce ise Atlantis'te, kıtanın ikinci defa parçalanmasından hemen önce yaşamıştı. Orada kendi bencil isteklerini tatmin etmek için

tanrısal güçleri kötüye kullanan Belial'ın oğullarından biriydi. Anlaşılan orada yaşamış olduğu hayat, sonraki karmasını en kötü biçimde etkilemiş olan kısımdı. Cayce: "Önce ruhsal, entelektüel ve maddi idealleri aramalısın. Ve sonra kendini o şekilde onlara ver ki, sonunda ne senin vicdanında ne de başkalarının gözlerinde soru işaretleri olmasın."

Bu seanstan sonra, 1944 Şubat'ında Lennie'nin annesi, Cayce'in seansının kendisi ve eşi için bir sürpriz olmadığını, oğullarındaki muazzam enerjiyi zaten fark ettiklerini yazdığı mektubunda, Lennie'nin çok sıkı bir yatılı dini okula verildiğini bildiriyor. Daha sonraki mektubu 1949'da ve bu mektupta, Lennie'nin durumu için çok endişelendiklerini, oğullarının teşhis konamayan sinirsel bir kriz geçirdiğini haber veriyor.

1951'de gelen mektup ise korkunç bir haber taşıyor. Üç yıldır ruhsal bir rahatsızlık geçirmekte olan Lennie, sonuçta büyükanne ve büyükbabasını tabancayla öldürmüştür.

Lennie bundan sonra şizofreni teşhisiyle çeşitli hastahane ve sanatoryumlara kapatılır. Üzerinde ensülin ve elektro şoklarla çeşitli tedavi metodları denir. Lennie'nin annesi oğlunun akli dengesinin yerinde olduğundan ve kötü bir karmanın sonucu bu duruma düştüğünden emindir. Bu yüzden Hugh Lynn Cayce'den Lennie'yi toplu dua seanslarına dâhil etmelerini rica eder. 1956'da gelen son mektupta, Lennie halen bir sanatoryumdadır ve iyileşme yolundadır. Ailesi de günün birinde tamamen iyileşeceğini ummaktadır. Cayce seanslarında her

zaman, geleceği iki açıdan gözlemlediğini belirtmiştir. Bir yandan, varlığın geçmiş eylemlerinin neticesi olan kişisel kaderi onu beklemekteyken, diğer yandan geleceği tam olarak haber verebilmek mümkün değildir. Kişinin ve kişilerin kuvvetli bir şekilde bir amaca konsantre olarak o yönde hareket etmeleri, sonuçları değiştirebilir. Ona göre örneğin, Almanya'da kuvvetli ve kararlı bir çoğunluk Hitler'in yükselişini önleyebilirdi ve Avrupa ve dünya daha sağlıklı ve daha barışçı bir gelişme yaşayabilirdi. Yine örneğin, maddeci ve adam sendeci olmayan bir toplum Kaliforniya'daki büyük depremin oluşmasına engel olabilirdi. Aynı şekilde bugün de, barışçıl düşüncelere sahip, birlikte yaşadıkları diğer insanlara karşı sevgi ve sabır gösteren bireylerden oluşan toplumların, dünyayı kötü sonuçlardan koruyabilecek olduğunu düşünebiliriz. Ve bugün dünya hâlâ çok kötü ve geniş kapsamlı evrensel bir felaketin kucağına düşmemişse, bu üzerinde yaşayan insanlardan, barışçıl ve iyi niyetli olanlarının hâlâ çoğunlukta olmasındandır belki de.

Edgar Cayce, hiç şüphesiz dünyaya ender gelen ender varlıklardan biriydi ve mütevazı karakteriyle birleşmiş muazzam yeteneğiyle, sayısız insana yol göstermiş, sayısız varlığa faydalı olmuştu. Yaşamı ve yaptıklarıyla dünya tarihindeki yerini aldı ve insanların belleklerine unutulmayacak bir biçimde kazıldı.

Geride bıraktıkları, her nesilden insana, gelecek zamanlarda da faydalı olmaya devam edecek elbet ki.

Alıntılar: Die Tausend Leben Deiner Seele/Edgar Cayce/Hugh Lynn Cayce

Çatışmadan Uzlaşma Çıkarabilmek

Derleyen: Nihal Gürsoy

Günümüz dünyasında pek çok konu tüm bilgi ve iletişim zenginliğine rağmen ne yazık ki keşif diyalogundan ve gerçeği gerçekten aramaktan uzakta tartışılıp durmaktadır. Belli bir görüş ve düşünceyi akılcı bir yaklaşımdan çok taraf olarak yaklaşan bunları yaparken artı puan kazanmak amacıyla topluluğu kendi düşünceleri doğrultusunda yönlendiren yöneticiler ne yazık ki hem kendilerine hem de diğerlerine sevgi ve saygı duymaktan çok uzaktadırlar. Oysa bir konunun yeterince açık ve berrak bir şekilde anlaşılıp, temelini sağlam bir zemine oturması için öncelikle ciddi düşünsel tartışmalara ve konuya hâkim uygun bir yönetici eşliğinde yapılması gerekmektedir. Ayrıca yöneticinin tüm katılımcıların konuya etken ve üretken biçimde katılımını sağlaması diyalogun sonuçlarının zenginliğini ve sürecin verimini doğrudan etkileyerek çözümün ortaklaşa ve bilgece bir tutumla oluşmasını sağlayacaktır.

K abul edilebilir bir düşünce birliğine ulaşabilme ihtimaline rağmen tartışmayı sürdürmeye devam etmek son derece yıpratıcı, verimsiz ve gereksizdir. Tartışmaya neden olan konuda temel görüşlerini açık ve anlaşılır biçimde ifade eden herkes, tüm katılımcılara eşitlikle ve farklılıklara saygıyla yaklaşan bir çözüm ortamına ihtiyaç duyar öncelikle. Böyle bir ortamın sağlanabilmesi için ise bir takım genel ilkelerin yerine gelmesi gereklidir.

****** Bir lider ya da katılımcı olarak, insanların çekişmeli ve kısıktıcı olabilecek bazı düşüncelerini güvenlik içinde açıklayabilecekleri bir ortamın oluşmasına katkıda bulunmalısınız. Kişilerin politik ya da duygusal açıdan kendilerini koruma havası içinde olmadan, akılcı bir tartışma havası içinde görüş alışverişinde bulunabilmeleri ve yanlışlık yapmaktan çekinmeden yüreklice ve açıkça kendilerini ortaya koymabilmeleri tartışma atmosferinin gereklerindedir.

** Yargılayarak yanıtlamaktan mutlaka kaçınmamız gerekir. Yargılama tartışma ortamının çözüme ulaşmasını engellemekle kalmaz çözümsüz kılar. Karşıt görüşlerin ortaya çıkabilmesine ve çözüme katkıda bulunmasına imkân tanımak uzlaşmanın koşullarındandır.

** Kuşkulara ve varsayımlara size ne kadar önemsiz ya da olumsuz gibi gözükseler de değer verin. Çünkü bunlar zaman içerisinde anlam kazanabilirler. Bunların gerekçelerini tespit etmeye çalışmak güven ortamını oluşturmak bakımından gereklidir.

** Uygun olduklarında duygusal ya da politik çıkışları hoş karşılamaya çalışın. Geçerli nedenlere dayanan çıkışların da insanların kendilerini ifade etme biçimlerinden biri olduğunu anlamak durumundayız.

** İnsanları koşulsuz kabul etmeliyiz. Bu tutum tartışma ortamını gereksiz korku ve kuşkulardan uzaklaştırır. Yersiz kırgınlıkları ve düşmanlıkları önler. Akılcı bir tartışmanın öngördüğü özgür ve verimli bir ifade ortamı oluşturur. Elbette etkin ve çözüme yönelik bir tartışma ortamının gerçekleşebilmesi için öncelikle iyi bir dinleyici olmak gerekmektedir. İyi bir dinleyici olmak ve etkin cevaplar verebilmek için de bazı önemli ilkelere uyabilmek zorunludur.

** Araya girmeden ve sabırsızlıkla kırgınlığa yer vermeden dikkatle dinlemek, konuşan kimsenin anlatmak istediklerine odaklanmak dinlemek için kendimizi konuşan kişinin yerine koyabilmek yeterli olacaktır.

** Söylenenleri yapıcı bir biçimde dinlemek, durumu her yönüyle ele alarak dinlemek, katılımcıların söylemlerini daha sağlam temellendirmelerini ve biçimlendirmelerini sağlamayı getirir.

** Dinlerken çözümleyici olmaya çalışmalıyız. Açıklık getirmek için sorular sorabiliriz. Kavramlar ve göndermelerle ilgili olarak ne anlatılmaya çalışıldığını tam olarak anlarsak sonuca katkıda bulunabiliriz.

** Daha geniş düşünmeye çalışarak dinlemeliyiz. Özellikle hemfikir olmadığımız alanlara bunu yapmalıyız. Kendi duymak istediklerimizi değil de, karşıımızdakinin ne söylemek istediğini anladığımızdan emin olmalıyız. Önceden belirlediğimiz sınırlamaların bizi yönlendirmesine izin vermemeliyiz.

** Gözlerimizle de dinlemeliyiz. Böylece insanların ne zaman ilgilerinin dorukta olduğunu, ne zaman sıkıldıklarını ve ne zaman yorulduklarını anlarız. Ayrıca beden dilinin göstergelerini de okumaya çalışmalıyız. Ses tonları, yüz ifadeleri, bakışmalar, kıpırdanmalar ve rahatsızlık belirtilerini dikkatle izlemeli ve söylenenlere tepkilerini ölçebilmeliyiz. Böyle etkin bir dinleyici olabilmeyi başarabilmek elbette tek başına yeterli değildir. Uyulması gereken yanıtlama ilkelerini de gerçekleştirmek gerekmektedir. Özellikle liderlerin uyması gereken en büyük kural, insanlara asla yargılayarak yanıt vermemektir. Onlara, her gurubu ve görüşü anlamak istediğinizi, amacınızın kazanmak, yenmek ve yargılamak olmadığını gösterin. Tartışmanın konusu ne kadar çekişmeli ve kritik olursa bu kural o

kadar fazla geçerlik kazanır. Aşağıdaki insanları yargılamadan, nesnel bir biçimde yanıt vermek yöntemlerini inceleyelim.

* Katılımcılara düşünmelerini ve söyleyeceklerini düzenlemeleri için zaman tanıyın ve bu süre içerisinde hiçbir şey söyleyerek onları etkilemeye çalışmayın. Kendi başlarına düşünmelerini istediğinizi gösterin. Sessizliği gereksiz sözlerle ya da kendi görüşlerinizle doldurma isteğinize engel olun.

* İnsanların konuşmasını sağlamak için mümkün olduğunca az şey söylemeye çalışın. Onların kendi önerilerini öne sürmelerine izin verin.

* Araya girmeden ve isteyen herkese konuşma hakkı tanıyarak eşitlikçi davranın. Eğer biri konuşmayı çok uzatır ve taşkınlıkta bulunursa, başkalarının da söyleyecek şeyleri olduğunu hatırlatabilirsiniz.

* Kararlı davranın ve görüş ayrılıklarını alabildiğince keskin bir biçimde verip, katılımcıların öne sürdükleri görüşlerini kanıtlara dayandırmalarını sağlamaya çalışın. Her hangi biri kışkırtıcı bir söz söylediğinde en iyi cevabınız sessizlik olmalı. Tartışmayı olması gereken yere taşımayı öncelikle katılımcılara bırakın.

* Yanıtları sözel olarak bildirin. "Anlıyorum" demek, belli konuların ayrıntılarına girmek, konuşmacılara teşekkür ederek konuşmayanların da görüşlerini almak istediğinizi belirtmek tartışma ortamının çözüm ortamına dönüşmesine hizmet eder.

* Zaman zaman konuları toparlayıp özetlemek gerekebilir. Bu esnada diğer katılımcılara da sorular sorarak konunun yeterince anlaşılmasına katkıda bulunmalarını sağlayabilirsiniz. Bunu yaparken ortak bir zemin oluşturmak ve atışmaları önlemek gerektiğini unutmamamız gerekir.

* Ortaya çıkan uygun politik ve duygusal endişelere gereken önemi vererek, tartışmanın gündemdeki konuya bağlı kalmasını sağlamaya çalışın. Akılcı bir değerlendirme üzerinde ısrar edin. "Bu konudaki aşırı duyarlılığımı anlayabiliyorum. Fakat söylediklerini gerekçelendirir misin?" diyerek kişisel çatışmaların ve kızgınlıkların önünü kesebilirsiniz. Gerekirse açık konuşun; "Baylar ve bayanlar, sizi akılcı ve çözümcü olmaya davet ediyorum. Sinirlenmeyi bir kenara bırakalım lütfen" diyebilirsiniz.

** Konu dağılmaya yüz tuttuğunda ve denetimden çıktığında gündemi yeniden belirterek, tartışmanın verimliliğini sağlamaya çalıştığımız konusunda uyarıda bulunabilirsiniz. Bir tartışmayı yürütürken veya katılımcı olarak iştirak ettiğinizde kendi görüşlerinizi ne zaman ve nasıl ortaya koyacağınız çok önemlidir. Kritik bir konuda, dikkatleri kendi görüşünüz üzerine çekmemek için öncelikle diğerlerinin görüşlerini ortaya koymalarını beklemeyi veya görüşlerinizi başlangıçta dile getirerek katılımcılar için bir giriş yapmayı tercih edebilirsiniz. Bazen de, görüşlerinizi ne zaman sunacağınıza bir başkası karar verebilir veya görüşünüzü sorabilir. Katılımcı rolüne ister kendi isteğinizle, ister bir başkası tarafından girdiğinizde yapmanız

gereken başkalarının görüşlerine olan yaklaşımınızın aynısını kendi görüşlerinize de uygulamanızdır. Böyle yaptığınızda, görüşlerinizi büyük bir özgürlük içinde belirtme hakkınızı rahat rahat kullanabilir ve bir savunma havası içine girmekten kurtulursunuz. Temel konularda fikir bildiren herkesin kendisinin ve diğerlerinin saygınlığını koruması ve tartışmanın çözüm odaklı olmasını sağlamak için uyması gereken prensipler ise aşağıda yer almaktadır.

* Kazanmayı kendi görüşünüzü kabul ettirmek olarak değil, akılcı ve verimli bir tartışma ortamına hazırlamak ve bunu başarmak olarak görün. Söz konusu olan sizin görüşleriniz olduğunda bunu yapmak o kadar kolay değildir. Fakat bir lider olarak birleştirici olmak ve herkesi temsil etmek zorundasınız.

* Görüşünüzü açık ve güçlü bir biçimde sunun, fakat bunu yaparken görüşünüzün, kanıtlanmış kesin bir doğru olarak değil, diğer katılımcıların veya karşıt görüş sahiplerinin söylediklerini dikkate alarak yeniden biçimlenebilecek bir düşünüş biçimi olarak vurgulayın. Böylece kendinizle görüşleriniz arasında bir mesafe koymuş olursunuz.

* İnsanların en iyi kararı vermelerini, en iyi yoruma ulaşmalarını sağlamak için farklı görüşlerin ortaya konulmasını yüreklerindir. Sizin kanıtlarınızı, iddialarınızı ve endişelerinizi değerlendirip, kendilerinininki ile karşılaştırmalarına izin verin. "Hiç kuşkusuz bazıları bu katılmayabilir, karşıt görüşleri alabilir miyiz?" tarzında sorularla bunu sağlayabilirsiniz.

* Farklı görüşleri doğru ve dengeli bir biçimde değerlendirin ve eleştirileri olumlu karşılayın. Bu pes ettiğiniz anlamına gelmez. Adil ve dengeli bir tavır takındığınızı gösterir.

** Yapılan kızgın ve düşmanca yorumlara asla karşılık vermeyin. Böyle yaptığınızda tüm yansızlığınızı, dengenizi ve sükûnetinizi kaybetmiş olursunuz. Size yapılan hareketi dikkate almadan dikkatleri tartışılan konu üzerinde tutabilirseniz, düşmanlık duygularına yer vermemiş olursunuz. Aynı zamanda hem kendinizin hem de karşınızdakinin saygınlığını koruyarak tartışmanın yaratıcı bir havada geçmesini sağlarsınız. Bir lider veya katılımcı olarak, ortaya atılan düşüncelere karşı çıkmak veya onları desteklemek de isteyebilirsiniz. Bu akılcı bir tartışmanın gereğidir de. Ortaya atılan bir görüşe, o görüşe karşı çıkanları dışlamadan desteklemek ve ortaya atılan bir görüşü dışlamadan, o görüşe karşı çıkmak. Diğerlerine karşı çıkmak, onların düşüncelerine karşı çıkarken, kişiliklerini korumak anlamına gelir. Gerçek bir tartışma ortamında insanların sizinle farklı fikirlerde olmasını istersiniz. Haklı olabilirler ya da iyi bir düşünce ortaya koyup, sizin düşüncelerinizi olumlu yönde geliştirmenize yardımcı olabilirler. Karşıtlık ortamlarından en üst düzeyde olumlu sonuç almak için yapmamız gerekenler aşağıda belirtilmiştir.

* Yanlılıkları ortaya atılan düşüncelerde arayın, bu düşüncelerin sahiplerinde değil. İnsanların üzerini çizmeye çalışmayın yanlışın altını çizmeye çalışın.

* Bir kimsenin ortaya koyduğu görüşü eleştirmeden ya da bir başkasının desteklediğini bildiren gerekçe veya kanıtları ortaya koymadan önce konunun tartışılmaya ve düşünölmeye değer konu olduğunu vurgulayın. Olumsuz veya yanlış gibi gözükten veya gerçekte öyle olan düşöncelere karşı çıkarken onlara saldırmak yerine, daha iyi olduklarını belirtmeden iyi olan düşöncelerinizi ortaya koyun. Böylelikle tartışmaya katılanların saygınlığını korumuş olursunuz.

* Yine saygınlık ve kaliteyi korumak adına yanlış yönde ilerlediğini düşünseniz de insanların konuşmalarını bitirmelerine izin verin. Düzeltmek için konuşmalarını bölmeyin. Sabırsız ve hoşnutsuz bir tavır takınmayın, gerginliğe neden olursunuz.

** Karara varılması için acele etmeyin. Katılımcıların ortamı değerlendirme ve anlama süresine saygılı olun. Yeni önerilerin, yorumların ve soruların ortaya çıkmasını bekleyin. Açık ve samimi olun ve aynı tavrı beklediğinizi vurgulayın. Diğerlerini desteklemek derken yalnızca ortaya attıkları düşönceleri paylaşmak değil, onların kişisel saygınlıklarını korumak da anlaşılmalıdır. Aynı düşönceyi paylaşmak kendi başına bir destektir. Fakat aynı fikirde olduğunuz kişilerin tartışmaya katılımının devam etmesini sağlamak da gereklidir. Aşağıda aynı düşöncede olana ve destek konularında olumlu sonuçlar elde etmemizi sağlayacak bazı noktalara değinilmiştir.

* Yalnızca ortaya koydukları düşöncelerle değil, düşünüş biçimlerindeki iyi noktaları yakalamaya, dile getirmeye özen gösterin.

* Daha iyi düşönceleri, arkadaşıca bir düzeltme olarak ortaya koyun ve yorumlarını isteyin.

* Sizin düşöncelerinize bir katkıda bulunanlara teşekkür edin.

* Destekleyenlerin inceliklerini, dürüstlüklerini, sabırlarını, kıvrak zekâlarını ve düş güçlerini anladığınızı sözlerinizle ve beden dilinizle belirtin.

* İşler istediğiniz gibi gittiğinde, kendinizi beğenmiş bir havaya bürünmeyin. Ortak başarının altını çizizin. İlginizi canlı tutun. Katılımcılara düşünce, katılım ve kararlarının şu andaki durumlarını ve düşöncelerini, yaşam ve ilgilerini nasıl etkilediğini sorun. Değerlendirme yapımlarını ve katkılarını görmelerini sağlayın.

BİR TARTIŞMAYI SONLANDIRMAK

Sizin de bildiğiniz gibi, çoğu tartışma ya çok uzun ya çok kısa, etkisiz, sonuçsuz ya da verimsiz geçer. Resmi olmayan tartışmalar bu gibi etkenlerden belki daha az yara alabilirler. Sona erdirilmeleri, yönetilmeleri buraya kadar ele aldığımız resmi tartışmalardan daha kolay ve esnektir.

Resmi tartışmaları olumsuz yönde etkileyen iki temel unsur vardır: Ya çok kısa zamana bir sürü konu sıkıştırılmıştır ya da kısa bir konu için çok uzun bir zaman ayrılmıştır. Bunlardan en yıkıcı olanı ikincisidir. Çünkü kaçınılmaz olarak can sıkıntısına neden olur ve insanların ana konudan uzaklaşmalarına yol açar. Bu iki sorunun en akılcı çözümü, zaman sınırlamalarının kesin

ki toplantının yerini, zamanını ve tarihini belirleyin.

UZLAŞTIRMAK ZORUNDA OLMADIĞIMIZ AYRILIKLAR

Tartışmalar her zaman bir sonuca bağlanmak zorunda değildir. "Evet"e ulaş-

mayı amaçlayan soruşturmaların tersine, bir tartışma "olabilir"e ulaştığı zaman, gerçek bir araştırma havasına uygun olarak başarılı olmuş sayılabilir. Araştırma, keşfe, yeni bilgiye dayandığı için, konuyla ilgili tartışmalar aylarca, yıllarca hattâ nesiller boyunca sürebilir. Bilim ve birçok araştırma dalları, sınırsız ve sözel-yazılı pek çok tartışmaya dayanır. Bu nedenle, bu tarz bir tartışmanın kapsamı geniş olmalıdır. Gerçek bir araştırma bunu gerektirir. Bilimsel konularda yapılan çoğu tartışma ve seminerin de önceden belirlenmiş bir süresi vardır. İnsanlar son görüşleri, araştırmaları ve yenilikleri paylaşmak için toplanırlar ve yeni bir olgunun ortaya çıkmasını umarlar. Çoğu zaman yeni bir olgu ortaya çıkar veya çıkmaz. Ancak bu kimsenin cesaretini kırmamalıdır. Yarın yeni bir gündür ve arayış sürecektir. Descartes'in Meditasyonlar'ında bize anımsattığı gibi, cehaletle savaşta ve bilgi arayışlarında kullanabileceğinin en büyük silahlardan biri sistemli kuşku'dur. Bu sayede iyi düşünceler ön plana çıkıp bize hizmet eder, kötüleryse elenir ve neden oldukları başarısızlıklar bize ders olur.

Faydalanılan Kaynak: Tartışma Sanatı V.A Howard ve J.H. Banton

bir biçimde belirlendiği, gerçekçi gündemler hazırlamaktır. Sonuçta nerede sona ereceğinizi bilmek için, işin önceden ne kadar sürebileceğini doğru değerlendirmeniz gerekir. Zaman faktörü, karmaşık ve kritik tartışmalarda çok önemlidir. Olayın kaderini doğrudan etkiler.

UZLAŞILABİLEN AYRILIKLAR

Kabul edilebilir bir düşünce birliğine ulaşabilmesine karşın, tartışmayı sürdürmek demek, tehlikeye davetiye çıkarmakla eşdeğerdir. Böyle bir durumda karşınıza çıkabilecek şeyler; yanlışlık bulma eğilimleri, küçük ayrıntılar üzerinde gereksiz zaman harcamalar, ilgisiz konuların dağınık koridorlarında dolanıp durmaktır. Bütün bunlara gerek kalmadan önce katılımcılara amaçlarının gerçekleşip gerçekleşmediğini ve konuya eklemek istedikleri bir şey olup olmadığını sorun. Eğer kimseden devam etmeye yönelik bir yanıt gelmezse, katılımlarında dolayı katılımlarına teşekkür ederek tartışmayı veya toplantıyı sonlandırın. Eğer değinilmemiş konular olduğunu ileri sürenler varsa veya istenilen sonuca ulaşılmamış olduğunu söyleyenler, çoğunluğun kararını sorun ve gerekli olduğuna karar verildiyse hemen o anda bir gündem oluşturup, sonra-

Kadının Bitmeyen Çilesi

Yakınoğu Uygarlıklarında Kadın

(Mezopotamya - Mısır)

Yalçın Kaya

Uygurluğın ne bir ırkın ne de bir ulusun veya bölgenin eseri olmadığını biliyoruz. Gündüz Vassaf "Uygurluğımız, yaratıcı biçimde kullanılan insan enerjilerinin bir toplamıdır" diyordu. Bir başka düşünür de "Uygurluk bir yaşama sanatı ve durmaksızın yinelenen binlerce alışkanlığın bir toplamıdır" der. İyi de uygurluk tarihinde nereye baksak erkek resimleri, erkek imajı, erkek isimleri görüyoruz. Uygurluk adeta eril. Bu "yaratıcı biçimde kullanılan insan enerjilerinin toplamı"nda hiç mi kadın enerjisi yok?

Gerçekten uygurluk birikimini oluşturan, şekillendiren, geliştiren sadece erkekler mi? Veya kadınlar niye hep arka planda? Bu soruya yanıt olarak çok söylemler bulunabilir. Ama bu yanıtların içinde en akla yakın olanı şudur: "Çünkü tarihi hep erkekler yazmıştır." Tıpkı bir Afrika atasözündeki gibidir durum: "Aslanlar kendi tarihlerini yazıncaya kadar tarih hep aslan avcılarını haklı bulacaktır."

Kendi tarihlerine yabancılaştırılan, erkeklerin tekelindeki bilgiden yoksun bırakılan kadınlar, toplumsal ilişkileri algılama ve anlamlandırmaya dönük düşünce sistematiğinden uzaklaştırılmışlardır. Böylece verili durumu doğal karşılamaları ve kabullenmeleri olanaklı kılınmaya çalışılmıştır.

Kadınla doğa, kültürle erkek özdeşleştirilerek, doğanın özel alanı, kültürün ise kamusal alanı belirlemesi bağlantısı kurulmuştur. Böylece kadın, toplumsal değişim ve dönüşümün esas belirleyicisi olarak tarif edilen kamusal alandan dışlanarak tarihsel süreçte kolayca devre dışı bırakılmıştır. Bu geleneksel tarih yazımında onu yazan

erkekler siyasal ve sosyal tarihten kadınları dışladıkları gibi, özel alanın deneyim ve pratiklerini de dışlamak suretiyle, tarihi yalnızca erkeklerin ve yalnızca kamusal alanın öznelliğinde biçimlenen tek yanlı ve sübjektif bir öğretiye dönüştürmüşlerdir.

Yalnızca kadınlar değil, köleler, köylüler, işçiler, siyahlar ama en çok da her kesimden kadınlar hep yazılı tarihin dışına itilmişlerdir. Ta ki toplumsal bir hareket kendisini kendi öz mücadele dinamiğiyle dayatıncaya kadar bu böyle gitmiştir. Bir önceki bölümde kadının başlık parası karşılığında kendi rızası olmadan erkek tarafından alındığı, adeta bir değiş, tokuş metaı haline getirildiği, bu yolla erkeğin toplumsal ve ekonomik anlamda baba konumuna geldiği, özel mülkiyetin filizlenmeye başladığı, anaerkil/anasoylu toplulukların dağıldığı evreye; yani Paleolitik çağın sonuna gelmiştik.

Bu aşamaya kadar olan gelişmeleri genellikle antropolojik ve toplumbilimsel açıdan irdelemiştik. Bu aşamadan itibaren daha tarihsel bir açıdan bakma şansımız var. Çünkü elimizdeki arkeolojik, yazılı, somut veriler zenginleşiyor. Araştırmamızın ağırlığını tek tanrılı dinlerin kadına bakış açısı oluşturacaktır. Bu nedenle tek tanrılı dinlerin geliştiiği coğrafyada bir başka deyişle Mezopotamya'da kadının sosyal evrimini incelemekle işe başlamalıyız.

Mezopotamya'da Kadının Durumu

İ. Ö 4 ile 3. binyıllar arasındayız, tarımın gelişmesi sonucu mülkiyet kavramının oluştuğu, klan yapısının çözüldüğü, kent devletlerinin ortaya çıktığı, en önemlisi

yazının keşfedildiği bir evredeyiz. Kent devletleriyle birlikte devletlerarası rekabet ve ordu gelişiyor. Ve insanlık tarihinin önemli bir kavramı, belki de en önemlisi ortaya çıkıyor: EGEMENLİK. Bir başka deyişle iktidar tutkusu ya da gücü ele geçirme...

Egemenlik beraberinde iç siyasî çatışmayı da getiriyor. Ancak her şeye kadir Ana Tanrıça kavramı hâlâ mevcut. Mevcut ama egemenlik çatışmasına artık o da karıştırılıyor. Zira dişil bir Tanrı'nın varlığı, iktidar sahibi eril egemenleri rahatsız etmeye başlıyor ve bu gücü ellerine geçirmeye çalışıyorlar. Bunun için de kolay bir yol buluyor, kayıtları tutan, yani bilgiyi tekelinde bulunduran tapınak yazıcılarını ve rahipleri kullanıyorlar. Nasıl mı? Örneğin göğün ve yerin yaratıcısı Ana tanrıça Namu'nun adını rahiplere Tanrılar listesinden sildiriveriyorlar.

Bu bize bilişim çağındaki bilgi / iktidar ilişkisini, medyanın egemenlik aracı olarak kullanılmasını, hatta dinin ve bilginin siyasal ideolojiye alet edilmesini anımsatıyor. Bu vesileyle şunu da belirtelim, Sümerlerde kadın yazıcı hiç yok denecek kadar az. Zaten okullara da sadece erkek çocuklar gönderiliyor ve öğrencilere "okul oğlu" deniliyor. Asıl dert, Ana tanrıça dünyevileştirilemeyeceğine göre, egemeni tanrılaştırmak; en azından onu bu tanrısal güce ortak etmek. Bu arada siyasal güce ortak olan rahipler ile askerlerin ekonomik gücü de artıyor ve çoktan ortaya çıkmış olan tüccarların yanı sıra mülk sahibi bir sınıf oluşturmaya başlıyorlar, yani yavaş yavaş sınıflı toplumlar doğuyor.

Ana Tanrıça yukarıda belirtildiği gibi hâlâ yaşamı yaratan ve ölüme egemen güç konumunda. Ama toplumsal ve ekonomik babalığını elde etmiş, üremedeki işlevini anlamaya başlamış olan erkeğe uygun bir rol var: Soyun üremesini sürdürmek. Zira bu rol onu Ana Tanrıçanın gücüne ortak edecek. Onun için de mitos, efsane bu amaca, yani egemenliğe hizmet edecek şekilde değiştirilmeye başlanıyor.

Bu arada efsaneleri değiştirme yetkisi olan rahip ve yazıcıların ekonomik sınıf olarak iktidara ortak olmaya başladıklarını da aklımızın bir köşesine yazalım!

Efsaneler değiştiriliyor, örneğin Ana Tanrıçanın yanına bir eş ekleniyor, bu eş önce onun özelliklerini ve gücünü paylaşıyor ve giderek bu eş erkek bir Tanrı konumuna geliyor. Bu durum, Tanrıçanın göksel gücüne karşı erkeğin dünyevî güç isteğini, yaşamı var eden ve koruyan göksel kadının evrensel hükümdarlığına, erkeğin iktidar hırsı ile karşı koymasını simgeliyor.

Burada artık daha önce özellikle bereket Tanrıları arasında (simgesel olarak rahip ve rahibeler arasında) toprağın bereketini, toplumun zenginliğini ve evrenin sürekliliğini sağlamak üzere gerçekleştirilen Kutsal Evlilik (hieros gamos) söz konusu değildir.

Hieros Gamos çoktanrı inanç pratikleri içerisinde sıklıkla uygulanan bir ritüel formudur. Panteist düşüncede, ritüeli uygulayan kişinin bir tanrı veya tanrıçayla birleşmesi esas alınarak gerçekleştirilen bu birleşme, ritüel uygulayıcılarının birer tanrıça ve tanrı haline gelmesiyle açıklanabilir.

Ana Tanrıçanın yanına eklenen eş yani Kral ile Tanrıça arasındaki güç çatışmasının da sınırlar zorlanmaya ve belirlenmeye başlıyor. Bu durumun çok güzel bir örneğini, Hattuşa'nın bir kralının, Hititli taht tanrıçası Halmasuit'e hitabında görüyoruz. Halmasuit burada "Büyük Anne"nin temsilcisi sıfatıyla ve kralların koruyuculuğundan fazla, geleneğin sürdürücüsü olarak, kral tahtında görülmektedir. Kral, Halmasuit'e şöyle diyor: "Gel dağlara gidelim. Dağların arkasında kal; benim halkıma gitme, benim akrabam olma, fakat benim arkadaşım ol. Gel, biz dağlara gidelim ve kral olan ben, sana bir kap vereceğim ve biz birlikte bu kaptan yiyeceğiz. Sen dağları koru. Tanrılar -Güneş tanrısı ve Gök tanrısı- bana, krala ülkemi ve sarayımı verdi. Ve ben, kral, ülkemi ve sarayımı koruyorum. Ben nasıl senin evine gelmiyorsam, sen de benim evime gelme."

Metnin sonunda, kral kendini, babası olarak adlandırdığı Hititlerin en güçlü erkek varlığı, Gök Tanrısı olarak atamaktadır. Tanrıçanın gücü gelecekte, kuzeydeki dağlarla -Karadeniz Dağları- ile sınırlı kalacak, buna karşı kral, erkek Tanrıların desteğiyle, Tanrıçanın söz hakkı ve "Büyük Anne"nin müdahalesi olmadan, Hattuşa'nın verimli topraklarında hüküm sürecektir.

Konunun tekrar toplumsal ve ekonomik tarafına dönersek. Kral, Ana Tanrıçanın göksel iktidarını dünyevileştirerek paylaşırken, mülkiyeti elinde tutan sınıflar da boş durmuyorlar. Onlar da mülkiyetin miras yoluyla babadan oğula geçmesini yasallaştırıyorlar, yani ataerkil aileyi kurumsallaştırmaya başlıyorlar. Ailenin ataerkil

olmaya başlamasıyla toplumu düzenleyen yasalar da değişmeye, değiştirilmeye başlıyor.

Ele geçmiş tabletlerin okunmasıyla günümüzde bu yasalarla ilgili birçok bilgiye ulaşılmıştır. Örnekler verirsek: İ.Ö. 1200 yılı dolaylarındaki bir Asur yasasına göre, kadının anne olarak sahip olduğu tüm haklar yok sayılmaktadır. Boşadığı karısına herhangi bir şey verip vermemek, kocanın insafına kalmıştır. Asur yasaları, bir bakirenin ırzına geçilmesini, her şeyden önce "kızın babasının mülkiyet ve ekonomik haklarına bir tecavüz" olarak değerlendirir. Irz düşmanı evli değilse, cezası kızın babasına bir bakire için ödemesi gereken bedeli ödeyip, kızla evlenmek zorundadır.

Mezopotamya'da bu dönemde saltanat ailesi dışında, genelde evlilikler tek eşli olmakla birlikte, erkeklerin, ilk karılarından çocuk sahibi olamazlarsa, ikinci eş ve ya da cariye alma hakları vardır. Evli kadının zinasının cezası ise ölümdür. Ancak Hammurabi Yasası'na göre erkeğin zina yapan karısını kurtarma hakkı vardır. Bunun yanı sıra kızıyla ahlâk dışı eş deyişle ensest ilişkiye giren babanın cezası sadece kent surlarının dışına atılmaktır.

Kadının sadece toplumsal konumu değil, bedeni de erkeğin denetimi altındadır. Asur yasalarında kimin peçe kullanması gerektiği, kimin buna hakkı olmadığı ayrıntılı bir biçimde belirtilmiştir. Beylerin karıları, kızları, hanımlarına eşlik eden cariyeler ile sonradan evlenmiş olan tapınak fahişelerinin peçe takması zorunlu, köleler

ve fahişelerin ise yasaktır. Bu yasağa uymayanların giysileri alınır, kırbaçlanır ve kulakları kesilir.

Saygınlıkları, onları koruyan erkeğe ve cinsel etkinliklerine bağlı olan kadınlar için örtünmenin çok aşağılayıcı yanı ise, "sadece bir erkeğin kullanımına açık" ya da "tüm erkeklerin kullanımına açık" olarak iki kategoriye ayrılmalıdır.

Görüldüğü gibi günümüzde siyasal İslâm'ın simgesi haline gelen ve çoğu kişinin bile İslâmî bir uygulama olarak kabul ettiği örtünmenin kökleri o dönemlere kadar uzanmaktadır. Yeri gelmişken uygarlık tarihinde çok önemli bir yeri olan Hammurabi Yasaları hakkında biraz bilgi edinelim:

Hammurabi yasaları, İ.Ö 1760 yılı civarında Mezopotamya'da yaratılan, tarihin en eski ve en iyi korunmuş yazılı yasalarından biridir. Bu dönemden önce toplanan yasa koleksiyonları arasında Ur kralı Ur-Nammu'nun yasa kitabı (İ.Ö 2050), Eşnunna yasa kitabı (İ.Ö 1930), ve İsin'li Lipit-İstar'ın yasa kitabı (İ.Ö 1870) yer alır. Bir bakıma Hammurabi yasaları ilk yasalar değildir ama tümüne yakını okunabilen en eski yasalardır.

Babil kralı Hammurabi'nin (İ.Ö 1728-1686) çeşitli sorunlara ilişkin verdiği kararlar, Babil'in koruyucu tanrısı Marduk adına yapılan Esagila Tapınağı'na dikilen bir taş üzerine Akatça dilinde yazılmıştı. Hammurabi, kendisine bu yasaları yazdırmanın güneş tanrısı Şamaş'ın olduğunu söylemiştir. Dolayısıyla yasalar da Tanrı sözü sayılıyordu.

Arkeolog Jean Vincent Scheil'in 1901'de Susa, Elam'da bulunduğu (bugünkü Huzistan-İran) ve Fransa'ya taşıdığı Hammurabi yasalarını yazılı olduğu taş, Louvre Müzesi'nde sergilenmektedir. Yaklaşık iki metrelik silindirik bir taşın üstüne çivi yazısı ile yazılmış olan yasalar tam 282 maddedir, ancak bu maddelerin 30'u (madde 66-99) şu anda okunamayacak durumdadır.

Mezopotamya'ya yakın coğrafyada olan Mısır'da ise kadının durumu, görece daha iyidir. Mülk edinme, miras bırakma, mülk idare etme, tanıklık etme hakları vardır.

Bunların yanında, ticarî ve hukuksal işlemlerde taraf olabilme ve boşanma hakkı da vardır. Firavunlar dışında tek eşlilik geçerlidir. Evlenme ve boşanmada devlet taraf değildir; bunlar özel işlemlerdir. Yani evlenirken ne hukuksal ne de dinsel bir tören yapılır. Ancak zinada her iki taraf da eşit cezalandırılır. Boşanan kadın kendisine ait malları götürebilir. Kölelerin haricinde her sınıftan kadın bu haklara sahiptir.

Kadınlar sadece yönetici konumuna gelemezler, özellikle bazı meslekler, kayıt tutma ve sembol yaratma gibi (!) özel işler yalnızca erkeklere özgüdür.

Kadının eşzaman kültürlere nazaran daha ayrıcalıklı konumda olması, sınıfsal ayırım tanımayan, hem erkek hem kadınların rahip olmasına olanak veren, tapınaklarını hem fahişeler için sığınılacak bir yer hem de kendilerini cinsel ilişki dışında tutmaya adanmış kadınların barınabileceği bir mekân olarak açan, Tanrıça İsis kültüründen kaynaklanır.

Armağan Çemberleri

Derleyen: Nelda Bayraktar

Ne güzeldir vermek, güzeli vermeyi bilmek ve vermekle tamam olmak.

Bu ayki yazımızda dünyada bir süreden beri filizlenmekte olan küçük çapta armağan ve paylaşım ekonomilerinden bahsedeceğiz, eğer yerimiz kalırsa da insanların bu fikirlerini uygulamaya koydukları armağan çemberlerini anlatacağız.

Paylaşım aslında çok eski bir sözcük olmasını kadim toplulukların yaşama biçimlerinden almıştır. Paranın olmadığı zamanlarda insanlar ellerindeki birbirleriyle takas ederek ihtiyaçlarını karşılardı. Paranın ve insanoğlunun zamanla birlikte ortaya koyduğu o muhteşem gelişimin

gücünü göz ardı etmiyoruz elbet ki, ancak günümüzde ihtiyaçlarımızın neler olduğunu bize hatırlatan ve yöneten dev ekonomik sistemler var. Salt bu nedenle herhangi bir alışveriş merkezine veya bir süpermarkete giren birisi hiç ihtiyacı olmadığı halde birçok şeyi de satın alıp çıkabilmektedir.

Bilinçaltına ekilen reklamlar, satın alma ve tüketme güdüsü yüklenmiş insanlar olarak neyi sadece kendi ihtiyacımıza göre gerçek irademizle alabiliyoruz? Belki de bunu sorgulamıyoruz bile. İşte işin sırrı burada: sorgulamadan tüketmenin mutluluğuna ermek. Rahatlığın, konforun, bireyselliğin, özgürlüğün bileşeni olarak görülüyor bu. Sıkıntılardan kurtulmak, kıtlık bilincini yok etmek, gönlünün dilediğince almak aslında gerçek özgürlük yani esaretten kurtulmaktır diye algılanıyor.

Bildiğimiz gibi kapitalizmin önemli bir özelliği olan rekabet, karşılıklı alışverişi karşılıksız vermenin karşıtı olarak sunar. Karşılıklı alışveriş ölçüme, kategorize etmeye, rekabete, alınan ve verilen şeyin miktarına dayanır yani neyin verildiği ve neyin alındığı her iki tarafın da bundan duyduğu memnuniyet ölçülür.

Karşılıklı alışveriş hayatımızın öylesine içindedir ki bu metaforu her şeyi anlamak için kullanırız. Örneğin, iki kişi arasındaki duyguların gönül rızasıyla paylaşılmasına, sevgi alışverişi deriz. Çünkü bizler aslında almak için vermek ve bir başkasının ihtiyacını karşılamak amacıyla vermek arasındaki temel ayrımın genelde farkında değilizdir.

Almak amacıyla vermenin temelinde egolarımız ve kendi ihtiyacımızı karşılamak yatar daima. Başkasının ihtiyacını karşılamak amacıyla vermek ise sencil bir eylemdir.

Karşılıklı alışveriş kıtlık bilinci yaratır. Ekonomi fiyatların seviyesini belirlemek için işte bu kıtlık bilincinden faydalanır. Aslında mallar bolluğa eriştiğinde kıtlık bilinci kasıtlı yaratılır. Bunun en güzel örneklerinden birisi tahıl miktarı haddinden fazla olduğunda bile daha azını hasat etmektir (aç insanlar olsa bile). Daha büyük ölçekte kıtlık bilinci ise zenginliğin birkaç kişinin eline verilmesi, bu zümrenin de diğerlerinin üzerinde güce sahip olmasıyla, sadece yıkıma hizmet eden silâhlanmaya harcanan parayla ve çevreyi bozarak ve tahrip ederek doğanın lütfundan çoğunluğun yararlanmasının engellenmesiyle yaratılır.

Karşılıklı alışveriş paradigması bu tarz eylemleri geçerli kılan bir inanç sistemidir. Böyle bir sistemde her birey daha azını vermeye ve daha fazlasını almaya çalışır, bu da düşmanlık ve insanlar arasında mesafe yaratır. Bununla birlikte, karşılıksız olarak armağan verme eylemi sadece ve sadece bolluk bilinci yaratır. Aslında kıtlıkta hediye vermek zordur ve hattâ büyük fedakârlık gerektirir, ama bolluk ortamında bu, insana büyük bir mutluluk ve tatmin duygusu sağlar.

Para bereket yerine kıtlık üretir, bağlanma yerine ayrılığa sebep olur. Paranın değdiği her şeye, suya bile, bu kıtlık bulaşır. Kafamızda adeta bir kıtlık bilinci yaratılır: 'Stok yapmalıyım, daha çok almalıyım.' Aç gözlülük kıtlığa verilen doğal bir tepkidir aslında. Hâlbuki kıtlık algımız bir

yanılsama yani kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet gibidir. Bu yanılsamanın oluşmasında en büyük rolü de para oynar. Bireyselliğin ifade edilmesinde paranın sahip olduğu belli bir ağırlık vardır elbet ki. Parayı harcarca, tasarruf etme biçimlerimiz de bizi her yönden eğitir. Parayla sınanırız. Ancak para sadece tüketmenin değil, vermenin de aracıdır aynı zamanda. Dünya tekâmülümüzün temelinde bulunan her şey için bu geçerli değil midir? Dengeyi yakalamak, engin ruhsal tekâmül yolumuzda vermenin güzelliğine ve vermekle tamam olmanın mutluluğuna ve şükürüne varmak.

Medeniyet, bilinç, para ve insanın kültürel evrimi temaları üzerine odaklanan bir eğitmen, konuşmacı ve "Kutsal Ekonomi" isimli kitabın yazarı olan ve dünyayı dolaşarak bu bilinci yaygınlaştırmak için konuşmalar yapan

Charles Eisenstein ile yapılan söyleşinin aşağıda yer alan bölümü, yukarıda yazılanları daha da genişletiyor:

Kıtlık diye bir şey esasında yok mudur?

Yakın gelecekte küresel ekonomik kriz büyüdükçe daha fazla istikrarsızlık ve çalkantı yaşayacağız. Uzun vadede ise bolluk ekonomisine sahip olacağız. Yeryüzünde bu kadar zenginlik, bolluk bereket varken insanlığın büyük çoğunluğunun kıtlık ve endişe içinde yaşaması, hayatta kalmak için rekabet etmesi için hiç bir sebep yok. Bolluk bilincine geçtikçe, para sistemi değişecek.

Bolluk bilinci diye söz ettiğiniz şey nedir? Zamane kişisel gelişim guruları gibi paranın bir enerji olduğunu mu düşünüyorsunuz?

"Kendini bolluğa açmak" gibi New Age klişeleri midemi bulandırıyor. Ama çoğu klişede olduğu gibi bunda da bir doğruluk payı var elbet ki. Kişisel gelişim guruları, hak etmediğimizi düşündüğümüz için almaktan korktuğumuzu söylüyorlar. Ancak alma korkusu sadece kendini layık görmemekten ibaret değildir aynı zamanda bir verme korkusudur.

Verme korkusu nedir?

Alma ve verme korkusu daima el eledir. Birlikte oluşturdukları şey yaşam korkusu, bağ korkusudur. Kendini başkalarından ayrı sanan insanın hayali cenneti budur. 'Kimseden bir beklentim yok', 'kimseye ihtiyacım yok'. Bu doğanın efendisi olmak isteyen insanın kibridir. Doğaya hükmetme emeline denk düşen bu cennetin aslında cehennem olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu cehennemi tasvir eder misiniz?

Her şey paraya bağlı olduğunda paranın yetersizliği her şeyin yetersiz olması demektir, buna mutluluk da dâhildir. Neden sürekli büyümeliyiz? Eğer tüm ihtiyaçlarımız artan bir verimlilikle karşılanıyorsa neden daha az çalışmıyoruz? Neden söz verilen boş zaman çağı hâlâ gelmedi? Var olan para sistemiyle beklenen çağın asla gelmeyeceğini görmeliyiz. Hiçbir teknoloji harikası yeterli olmayacak. Mirasçısı olduğumuz para sistemi bizi boş zaman yerine büyümeyi seçmeye

zorlayacak. Bugünün ekonomik sistemi bencilliği ve ağırlıklılığı ödüllendiriyor.

Cömertliği ödüllendiren bir ekonomik sistem nasıl olurdu?

Sözünü ettiğiniz şey armağan ekonomisidir. Armağan çemberinde sizin talihiniz benim talihim ve sizin kaybınız benim kaybımdır, çünkü verecek şeyiniz giderek artar ya da azalır. Böyle bir dünyada en iyi karar, herkesi zenginleştiren karardır: Toplumu ve gezegeni.

Vererek nasıl zengin olacağız?

Hediye alanın, hediye verene geri hediye vermek istemesi hediyein doğasında vardır. Cömertlik bulaşıcıdır. Armağan toplumunda cömert olanlar şükran hissi uyandırır ve karşılığında hediyeler alırlar. Onların zenginliği toplamaktan kaynaklanan bir zenginlik değildir. Ama cömertliğinizi kimse görmese bile evrenin cömertliğe farklı bir yaklaşımı vardır. Denildiği üzere, Tanrı her şeyi görür. Kutsal ekonomi bu ilkeyi içermeli, kârı ortak saadete uyumlu hale getirmelidir.

Paranın hiç olmadığı bir dünyadan mı söz ediyorsunuz?

Ben paranın tamamen ortadan kalkması gerektiğini savunmuyorum, sadece gerektiği kadar kullanılmasını savunuyorum. Bugün para sadece bir kaynaktan geliyor: Faizle katlanan borç ve tüm dünyanın paraya dönüştürülmesi. Gerçekten dünyaya katkıda bulunmak istiyorsanız, yatırımınızın karşılığında bir şey beklemeyin. Almak istiyorsanız ki bunun için iyi sebepleriniz olabilir, alın ama veriyormuş gibi yapmaktan vazgeçin.

Çözüm 'gerçekten vermek' o halde...

İnsanın varoluşundaki devrime direnmekten vazgeçelim. Bunun yerine bakış açımızı birliğe yöneltelim ve neler verebileceğimizi düşünelim. Daha güzel bir dünyaya her birimiz hangi katkılarda bulunabiliriz? Tek sorumluluğumuz ve tek güvencemiz budur.

Ekonomiyi büyütmenin yeni yollarını bulmak yalnızca servetimizden geriye kalanları tüketecek. Bu gezegene amansızca zarar verme gücüne sahibiz. Bir âşık âşığına karşı ne kadar korumasızsa, o da bize karşı korumasız. Bu açıdan onu yalnızca Toprak Ana olarak düşünmek artık doğru değil. "Anneee! Onu ver, bunu ver. Yetmedi daha ver!" O bizim sevgilimiz olmalıdır. Doğa bizim bir parçamız. Ona her ne

yaparsak kendimize yapmış oluruz. İşte bu yüzden sosyal dönüşümün spiritüel bir boyutu olduğunu düşünüyorum; para ve ekonomiden konuşurken dahi bunun farkındalığını koruyorum.

Ufukta boş zaman göremiyorum.

Boş zaman tembellik ya da işe yaramazlıkla eş tutuluyor. Bunu çalışmanın zıttı gibi algılıyoruz. İş bizim yapmak için para aldığımız şeydir, yapmak istediğimiz şeyi yaptığımız zaman ise boş zamandır. Bugün dünyada gerçekten yapılması gereken işler para kazandırmıyor. Aslında, dünyayı değiştiren şeyler insanların boş zamanlarında yaptıkları şeylerdir. Armağan ekonomisi insanların parayı kullanmadan birbirleri için yaptıkları her şeyi kapsar. En basit seviyede, çocukları için yemek yapan bir anne, birbirlerine yardım eden komşular, internette bilgi paylaşımı yapan insanlar da armağan ekonomisinin parçalarıdır. Ve bunların sayısı ne kadar artarsa, parayı o kadar az gereksiniriz; parayı ne kadar az gereksinirsek, boş zamanımız o kadar artar; boş zamanımız ne kadar artarsa, armağan ekonomisine kendi armağanlarımızı verme gücümüz o kadar çoğalır.

Gelecek Ay: Size Armağan Çemberlerinin nasıl işlerlik kazandırıldığını, bu konuda sıkça sorulan soruları, Armağan Çemberlerinin ilkelerini sunmaya çalışacağız.

Kendinin Yeniden Ayarlanması - 1

Canlı Kryon Celsesi,
28 Nisan 2012 Newport News, Virginia, ABD
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir.

Çeviren: Necati Tarıman

Selâmlar sevgili varlıklar, ben Manyetik Hizmetten Kryon. Bu mesajda yer alan her şey insanlar ve onların gerçekliklerinin paradigmalarını değiştiren şeyler ile ilgilidir. Bugün farklı düşünmeyle ilgili birçok örnek gördük (seminerde konuşulan konulara atıf yapılıyor) ve bu mesajda bu konuya devam edilecektir. Bu yılın başından beri sizlere pek çok mesaj verdik ve bunlarda her şeyin nasıl farklı hale geldiğini söylerken sizlerden bizim deyimimizle "şeylerin yeniden ayarlanması" meselesine dikkat etmenizi istedik.

Sizinle şu anda sizin alışık olduğunuz şekilde doğrusal olarak iletişim kurmaktayım. Bu ortağımın yıllardır süren uygulamalar sonucunda edinmiş olduğu deneyimler sayesinde mümkün olmaktadır. Ortağım sezgisel olarak perdenin benim olduğum tarafından gelen bu çok boyutlu iletişimi sizlerin anlayabileceği şekilde çevirmektedir.

Medyum aracılığı ile celse yapma ruhsal mesajların bir insandan geçerek tercüme edilmesi sürecidir. Kültür, dil ve düşünce süreçleri aynen devam etmektedir. Bu neden-

le, mesajı doğru şekilde aktarmanın bir parçası da medyumun kenara çekilmeyi öğrenmesi ve verilen bilgilerin olabilecek en az biçimde filtreden geçirilerek insanlara iletilmesidir. Medyum aracılığı ile celse yapılması hiçbir zaman insanın özgür iradesinden mahrum edilmesi anlamına gelmez. Böyle bir şey yapılırsa buna "obsesyon" denir ve burada yapılan böyle bir şey değildir. Bunun yerine burada sevgi dolu bir kaynaktan sizlere bilgi, enerji ve iletişim aktarımı için birlikte olma, biraraya gelme söz konusudur.

Bunları size söylüyorum çünkü bu derslerin iletilmesi çok zordur. Eğer belirli bir gerçekliği deneyimlemediyseniz, o zaman böyle bir gerçeklik hakkında ders vermek benim için çok zor olur çünkü onunla bağlantı kuramazsınız. Bununla ilgili olarak ciddi anlama zorlukları olacağını bilmeme rağmen bugün bunu yapma teşebbüsünde bulunuyorum. Bu sandalyede vereceğim mesaj üç bölümden oluşacak. Bugünün mesajı birinci bölüm olacak. Ancak, her bir mesaj kendi içinde tam olacak. Dolayısı ile, bugünün mesajı kendi başına tam ve anlamlı olacağı gibi diğer ikisi de öyle olacak. Bu üç mesajı biraraya getirdiğinizde ise üçü birlikte üç mesajın toplamından fazla olacaktır. Bunun nedeni üçüncü dildir ve bu hikâyede benim dillendirdiğimden daha fazlası vardır.

Eğer bilinciniz bu tip şeylere açıksa sevgili varlıklar, o zaman bedeninizin neler olup bittiğinin zaten farkında olduğunuzu anlarsınız. Genç insan, sen ebeveynlerinkinden çok farklı olan bir dünyaya mirasçı olacaksın. Enerji değişmekte ve yeniden ayarlanmaktadır. Aranızdaki birçok ışık işçisi hangi yeni şeylerle karşı karşıya olduğunu anlamaya başlamıştır. Bu celseye "İnsanlığın Yeniden

Ayarlanması" adını vereceğim. Bu sizin çekirdek varlığınızın yeniden ayarlanmasıdır.

Enerji, Yanlış Anlaşılan Bir Kavram

Enerjinin kendi başına tanımlanması veya açıklanması çok zordur. Genellikle insanlar enerjiden söz ederken sizin kullandığınızı elektrik gibi çok boyutlu faz sistemi dâhilinde kablolar içinden geçip aktarılan bir şey düşünmektedirler. Ama bizim burada sözünü ettiğimiz bu değildir. Bizim sözünü ettiğimiz enerji tekil bilgi değildir. Bu enerji üç boyutlu olmayıp daha çok etrafınızdaki toprak ve bilincin kesişme noktasının çok boyutlu özelliğidir ve sizin tezahür adını verdiğiniz olguyu ortaya çıkarır. Siz belirli bir enerji içine doğdunuz. Biz gezegenin ağlarının belirli bir enerji içinde olmasından söz ediyoruz ama bu aslında iyi bir tanımlama değildir. Siz bir odaya girip, "Bugün buradaki enerji çok düşük" veya "buradaki enerji iyi duygular yaratmıyor" diyebilirsiniz. Başka bir gün yine aynı odaya girip, "Vay canına, harka enerjisi hissediyor musunuz?" veya "Buradaki enerji çok yüksek" diyebilirsiniz. Eğer biri sizden ısrarla ne demek istediğiniizi açıklamanızı isterse de epey zorda kalabilirsiniz. Oysa bu kavramları hem olumlu, hem de olumsuz anlamda kullanırsınız çünkü enerjinin polarize olduğunu anlarsınız.

Bu derste hakkında konuşacağım şey ile, bu sizin için her ne anlama geliyorsa, dünyada alışık olduğunuz enerjiye gönderme yapılmaktadır. Bu içinde yaşadığımız, çalıştığımız, meditasyon yaptığımız ve ibadet ettiğiniz enerjidir ve bu enerji değişmektedir. Bu sizin normal olarak kabul ettiğiniz şeyleri etkilemektedir çünkü burada sizin kendinizi rahat hissettiğiniz alan söz konusudur. Dolayısıyla,

eğer size enerjiyle ilgili herhangi bir tavsiyede bulunacaksak, "Normal olanın değişmesini bekleyin" derdik. Bunu yapmak ise zordur.

İnsan normalin nerede olduğunu, durduğunu ve nasıl bir duygu uyandırdığını bileerek yaşamını sürdürür. A noktasından B noktasına giderseniz, bazı beklentileriniz olur; teneffüs ettiğiniz hava, üzerinizdeki etkisini hissettiğiniz yerçekimi ve hücrelerinizin ağ üzerinden deneyimledikleri ve alışık oldukları manyetik güç. Ya ben size şimdi bunların bundan böyle aynı olmayacağını söylersem? Oysa sizin insan olarak gerçekten farkında olduğunuz tek şey bir şeylerin aynı olmadığı, değişmekte olduğudur. Bazılarınız etrafta dolaşp, "Enerji bugün çok tuhaf hisler uyandırıyor." diyebilir.

Kristal Ağdaki Değişiklikler - Geçmiş Değiştirmek

İlk önce sizin farklı olduğunu hissettiğiniz şeylerden söz ederek başlayalım. İşte size bir yeniden ayarlanma örneği ve bu size çok uzun olmayan bir süre önce ağlar ile ilgili olarak söylediklerimizin bir özetidir. Size bu gezegenin Kristal Ağının Gaia'nın batını (ezoterik), görünmeyen ve çok boyutlu bir özelliği olduğunu ve değişmekte olduğunu söylemiştik. Size bunun (Kristal Ağ) insanlığın "eylem" belleği olduğunu da söylemiştik. Kristal Ağ insanları ve onların yaptıklarını hatırlamaktadır. Bu sanki insan eyleminin ezoterik "bellek ağı" gibi bir şeydir.

Bu nedenle Kristal Ağ Gaia ile bağlantılıdır ve sizin portal (kapı) dediklerinizle birlikte eski ve negatif enerji dediğinizden de sorumludur. Eski savaş alanlarında çok güçlüdür

çünkü insanların savaşta yapmış olduklarıyla ilgili hatıraları yansıtmaktadır. Kristal Ağ insan duygularına tepki vermektedir. İşte bu Kristal Ağdır ve kristal anıları ve titreşimleri muhafaza eden bir şeye izafe edilmektedir. Öyleyse şimdi gezegenin tüm çevresini dolanan ve insanların yaptıklarını belleğinde muhafaza eden görünmez bir ağı tahayyül edin.

Karanlık hisler uyandıran yerlerde birçok savaş cereyan etmiş olabilir ve siz böyle yerlere gitmemeyi tercih edebilirsiniz. Işık işçileri çoğu zaman ölümün, korkunun ve endişenin acı ve ıstıbabını hissederler. Bu duygular o toprağın içine nüfuz eder ve kalırlar. Size şu anda pek çok insanın deneyimlediği ve anlattığı bir şeyden söz ediyorum. Ağ üzerinde ayrıca şifa ve neşe kapıları görevini üstlenmiş olan yerler de vardır ve hattâ bu tip yerlere ortağım "Gaia'nın Rahmi" adını vermektedir, insan şefkati tarafından sarılıp sarmalanarak o şefkat içinde banyo yapabileceğiniz bir yer.

Kısa bir süre önce size insanlıkla ilgili güçlü bir şey söyledik. Size insanın gezegenin sözü edilen ağını "yüklemekten" sorumlu olduğunu söyledik. Ancak, enerji söz konusu olduğunda, sizin bu sistemi doğrusal bir hatırlama olarak kabul etmeniz doğaldır. Başka bir ifadeyle, hem olumlu, hem de olumsuz şeylerin ağ içinde aynı düzeyde depo edileceğini düşünebilirsiniz. Ama durum böyle değildir ve sizin bu konu hakkında bilginiz var. Haberlerinizde neler görüyorsunuz? Neşe ile dehşet arasındaki eğim nedir? Bu denge insan tabiatıdır ve ağ insanlığın tam da bu özelliğini yansıtmaktadır. Ağ olumsuz şeyleri çok daha fazla vurgular.

Şimdiye dek sevgili varlıklar dünya karanlık enerjisi doğrusal olmayan bir şekilde hatırlamıştır ve pek çok insanın öldüğü ve pek çok insanın ıstırap çektiği yerlere daha fazla vurgu yapmıştır. Ağ dehşeti bir çocuğun doğumundan çok daha fazla hatırlamaktadır. Ağ perili mekânlar ve hayaletler ve teype kaydedilmiş hissi uyandıran tüm o tuhaf görüntülerden sorumludur. İşte Kristal Ağ budur.

Gezegene bakıp bugünkü titreşimin ne olduğunu sorsanız bunun cevabını Kristal Ağı ölçerek bulursunuz. Bu gezegenin titreşiminin üzerine oturduğu temeldir, insanların şu anda ve geçmişte yaptıkları. Size ağın insan eylemlerini hatırlama şeklinin değişmeye başlamış olduğunu söylemiştik.

İşte böylece kuantum bir soruya bir cevap almış oldunuz: Gelecekte yapılacak (yapılmış) olan şeyler geçmişi nasıl değiştirir? Şu anda olmakta olan budur. Çünkü şimdi yapmakta olduklarınız ağın "hatırlama sisteminin" doğrusallığını değiştirmektedir. Dolayısıyla, olumlu şeyler ağa çok daha büyük enerji taşıyacaklardır. Bu nedenle, orada olan ve geçmiş enerji olarak adlandırılan herhangi bir şey değiştirilmektedir.

Bir gün gelecek ve sizler eski savaş alanlarına gittiğinizde "Artık hiçbir şey hissetmiyorum" diyeceksiniz. Bunun nedeni ışık ışığı olan bazı insanların bu yoldan geçmiş olmaları ve attıkları her adımla üzerinde yürüdükleri alanın özelliklerini değiştirmiş olmalarıdır. Yeni enerji şimdi yaşayan insanların geçmişi yeniden yazmalarını sağlama yeteneğine sahiptir.

Bu sizin gerçekliğinizin görüş alanının

tamamıyla dışındadır. Bu konuda beni takip edemiyorsunuz. Depolama sürecinin doğrusal olmasını istiyorsunuz ama durum böyle değil. O nedenle biz kendinin yeniden ayarlanması olduğunu söylüyoruz - başka bir ifade ile, sizin gerçek olmasını bekleyeceğiniz şeyin yeniden ayarlanması. Bundan daha kişisel olamazdı. Eğer tarihin enerjisi değişseydi, enerjinin insanlık için ne olabileceğini tahayyül edin.

Eğer ağ insan bilincini yansıtıyorsa ve yine ağ yeniden ayarlanıyorsa, o zaman insanın "kendisi" de aynı şekilde yeniden ayarlanmaktadır. İnsan tabiatı ağda olanı kendisine model olarak almakta ve onu takip etmektedir. İnsanlık zaman içinde daha yumuşak olacak ve dehşet yerine güzelliğe vurgu yapmaya başlayacaktır. Yağın su ile karıştığında yüzeyde kalmadığı bir durumu tahayyül edin. Siz şimdi, "Ama yağ her zaman yüzeyde kalmak zorundadır. Bunun başka yolu olmaz. Yağın hücresel bağlanması ve yoğunluğu nedeniyle böyle olmak zorundadır." diyebilirsiniz. Ya şimdi biz bir gün fiziğin kendisinin sizin tüm bildiklerinizin gerçekliğini değiştireceğini söyleseydik? Ya yağın yoğunluğu suyun yoğunluğuna yaklaşırdı ve bu nedenle de suyun yüzeyine çıkmak yerine yüzeyin altında kalsaydı? Eğer böyle bir durum söz konusu olsaydı, siz "Bu çok tuhaf ve tekin değil. Burada bir şeyler doğru değil" derdiniz. Siz bunu anlayamazdınız ve buradaki asıl mesele de budur. Sizin gerçekliğiniz sizi her zaman doğru ve doğal kabul ettiğiniz yönde önyargılı olmaya ve bunun dışındaki ihtimaller için olumsuz düşünmeye iter.

Eğer bir şey sizin beklediğiniz veya doğru ve kesin olduğunu düşündüğünüz her şeyi ciddi ölçüde değiştirseydi, sizin buna tepkiniz

nasıl olurdu? Çekirdek yaşamı sürdürme deneyimleriniz ve gezegende bulunduğunuz sürede öğrendikleriniz temeline dayalı olarak bu durumla nasıl baş ederdiniz? Böyle bir durumda kendinizi yeniden ayarlayıp, "Bundan önce işler belirli bir şekilde yürüyordu ama anlıyorum ki artık belirli değişiklikler oldu" diyerek yola devam mı ederdiniz? Yoksa yeni duruma bakıp, "Her şey eskiden olduğu duruma ne zaman dönecek acaba?" mı derdiniz? İşte bu, sevgili varlıklar, mesajın püf noktasıdır çünkü bu gezegenin enerjisi değiştiğinde, yaşlı ruh bile "Tabii Kryon, bu harika. Bu çok güzel ve ben bunu çok sevdim. Bundan sonra kendimi buna adapte edeceğim" demeye meyilli olacaktır. Ama en karanlık saatlerinde onlar "Ben bundan bıktım, usandım. İşler eski haline ne zaman dönecek?" diyeceklerdir. Bunun nedeni sizlerin düalitenin bir yönde olduğu bir enerji içinde büyümüş olmanızdır ama şimdi başka yöne hareket vardır.

Kendi Değerinin Yeniden Ayarlanması

Şimdi kimin ışık işçisi olduğu konusunu gündeme getireceğiz. Kendinin yeniden ayarlanması, kendi değerinin yeniden ayarlanması olacaktır. Daha önce de kısaca söz ettiğimiz gibi ışık işçisi karanlıktan korkar. Bunun nedeni karanlığın sizi yaşamınız süresince her seferinde tepelemiş olmasıdır, öyle değil mi? Ve şimdi yeniden dünyaya gelmiş ve eskiden olduğu gibi karanlık enerjinin onları hangi sorunlarla karşı karşıya bırakacağını düşünerek korkan yaşlı ruhlarla dolu olan bir odada bulunuyoruz. Ama sizler tüm endişelerinize ve bu kez neler olacağını bilmemenize rağmen yine de dünyaya geldiniz. Sizlerin 2000 yılından sonrasını görmeyeceğinizi söyleyen birçok peygamber

ve kâhin vardı. Oysa şimdi 2012 yılındasınız! Ne zaman buraya gelseniz, karanlık enerji sizin karşınızda yer alıyor gibi görünüyor.

Ben ilk kez geldiğimde ve ortağım kendimi tanıttığımda Uyumlu Yakınsama daha çok yeni bir olaydı. O zaman ortağım insanlığın yapmış ve becermiş olduğu şeyler yüzünden gelmiş olduğumu söyledim. Ortağım bu yapılanlar ve becerilenler olmasa benim de burada olmayacağımı çünkü öğretilen bir şey olmayacağını ve sizlerin bunu başarmış olduğunuzu söyledim. Size bir şeyler öğretmek için buraya gelip 20 yıl süre ile bunun için çabaladıktan sonra sizlerin korkunç bir şekilde ölmenizin herhangi bir anlamı olabilir mi? Hayır! Ben şimdi olanların yüksek potansiyeli olduğunu bilerek ve o nedenle geldim.

Uyanık olanlar ve Kryon enerjisinin gezegene gelmiş olduğunu hissedenler benim neden geldiğimi biliyorlardı. Ben yaşlı ruhlarla iyi haberleri paylaşmak, onların neşeli tezahürat yapan bölümü olmak için gelen geniş bir maiyeti temsil ediyordum çünkü insanlar yok oluş enerjisini tersine çevirmişlerdi. Tüm ihtimaller bunu tersini göstermesine rağmen yine de değişim gerçekleşmişti.

Sovyetler Birliği çökmüştü ve bu hiçbir yerde hiç kimse tarafından tahmin edilememiş olan muazzam bir jeopolitik olaydı. Böylece gezegenin karşı karşıya olduğu kıyamet senaryosu potansiyeli sıfırlandı. Geçmişte hiçbir şekilde kehanetlere konu olmamış olan başka olaylar görünmeye başladı. Bunun için sizin burada oturduğunuz günde rehberlik ve yönlendirme olması gerekmektedir. Bu sizin yaşamı sürdürme içgüdünüzün ve gerçek olduğunun düşündüğünüz şeyin yeniden ayarlanması olacaktır. Şimdi önünüzde duran görev budur ve

bunun için ya yeniden ayarlanma ile baş edeceksiniz veya sürekli geriye doğru bakarak eski "normalin" ne zaman yeniden geri geleceğini merak edeceksiniz.

Yaşlı Ruhun Hikâyesi

Bu mesaj üçlü setin birincisidir ve yaşlı ruhu bir taraftan cesaretlendirmek, diğer taraftan yaşlı ruhun kabulü ve aynı zamanda yaşlı ruhun neden bizim söylemek istediklerimizi bilmesi gerektiğini anlatmak için getirilmektedir. Biz sadece her şeyi görmeniz için ortaya sereceğiz: Bu odada bulunan ve bunları dinleyen en yaşlı ruhlar en kötünün kötüsü ile baş etmek zorunda kalmışlardır. Sizin DNA'nızın kuantum akaşik belleğine yazılmış olan her bir yaşam duygu izleri taşımaktadır.

Siz dünyaya onun her zaman yaptığını yapacağı beklentisi ile geldiniz. Geçmişte taşımış olduğunuz gerçeğe, uyanmaya başlar başlamaz yeniden saklanmak zorunda kalabileceğinizi anladınız. Bunu belleğinizde bloke etmiş olabilirsiniz ama o akaş içine yerleştirilmiş olarak orada duruyordu. Bazılarınız direğe bağlanıp yakılmıştınız. Bazılarını geri geldi ve aynı şeyler yeniden oldu. Şaman, "Bunu bir daha yapmayacağım!" diyebilmen için kaç kez daha buraya gelip gitmelisin? Bu kez modern bir toplumda uyandınız. Şimdi artık bir ışık iççisiniz ama yine de, "Ezoterik toplantılara katılacağım ama diğerlerine bu toplantılara katıldığımı söylemeyeceğim çünkü yeniden aynı yolu yürümeye hiç niyetim yok!" diyorsunuz. Neye inandığınızı kime söylediğiniz konusunda çok dikkatli ve temkinli davranıyorsunuz çünkü hep akıntıya karşı yüzmeye çalışmaktan ve akıntının sizi kayalara doğru atmasını

dan bıktınız. Tanrı'nın sizin içinizde olduğuna inandığımız için aile bireylerini ve arkadaşlarınızı ve hattâ işinizi kaybetmekten usandınız. Bu odada bulunan ve bu söylenenleri dinleyen yaşlı ruhun hikâyesi budur işte. Bununla birlikte, tüm bunların sonucu dünyaya gelip burada bir ışık iççisinin tüm azameti ile duran ama aynı zamanda kendi değerinin de farkında olmayan bir yaşlı ruhtur. Bu aslında kendi içinde tezat taşımaktadır (oksimoron). Bir deniz fenerinin nasıl olur da yaydığı ışık veya kayda değer bir şeyler yapıp yapmadığı hakkında şüpheleri ve tereddütleri olur? Acaba dalgalar yükselip ışığı söndürecekler mi? Şu anda önümde oturan ve beni dinleyenler hakkında konuşuyorum çünkü sizler hepiniz bu durumdasınız. Bu konuda elinizden bir şey gelmiyor. Geçmişiniz geçmişte kaldı. Gezegendeki enerjinin tersine dönmesi ile birdenbire kendi değerlerinin farkında olan devler ve kahramanlar yaratılmayacaktır, özellikle de bu kişiler o kadar uzun yıllar boyunca eski enerji içinde çalışmışlarsa. Belki de bu değişime hazır olduğunuzu düşünüyorsunuz? Hayır, hazır değilsiniz - gelmekte olan o enerji için hazır değilsiniz. Bizim üzerinde konuşmak istediğimiz bir konu da budur. Üstünüze doğru gelmekte olan bir şey var ve bu geldiğinde siz şimdiye dek ancak hayalini kurabildiğiniz şeyleri tezahür ettirebileceksiniz ama bunu yapabilmek için inançlı olmak, yeniden ayarlanmak ve yeni bir anlayışa sahip olmak gerekecektir. Sizin göremediğiniz alanlarda görebildiğiniz alanlara kıyasla boyutsal olarak daha güçlü olduğunuzu anlamanızı gerektiren bazı temel yaşamı sürdürme algılarımızı devreye sokmaya ihtiyaç duyacaksınız. Bunu size ne okulda öğretiler ne de anneniz size öğretti. Üstelik bunu henüz uygulamış da değilsiniz. İşte şimdi durmakta olduğunuz

nokta budur. "Tamam, da, şimdi ne olacak Kryon?" Bunun cevabı sizin değişmeyi istemenizin gerekeceğidir. Eğer aktif olarak değişme girişiminde bulunmazsanız, eski yağ gibi her zaman yüzeyde kalacaksınız.

Karanlık Canlı mı?

Şu anda sizler karanlık ve aydınlığın gezegende nasıl iş gördüğünü bildiğinizi düşünüyorsunuz. O zaman bu konuyu sizin anlayabileceğiniz şekilde irdeleyelim. Gelin yine karanlığın ve aydınlığın özelliklerinden söz edelim. Karanlığın ışığın yokluğu olduğunu, karanlığın böyle tanımlandığını defalarca söyledik. Tamam, da, bu nasıl sizin işinize yarayacak? Ruhsal mitolojinizde karanlığın zeki olması gerektiğine karar vermişsiniz. Size göre karanlığın arkasında bilinç olması gerekiyor ve bu nedenle de adı belli olan ve sizin korktuğunuz bir karanlık güç var. Fizik yasalarına göre karanlığın aydınlıkta var olmayacağını anlayamıyorsunuz ve buna inanmıyorsunuz. Karanlık bir dengedir ve varlık değildir. Şu anda bazılarımız "Kryon hele bir dakika bekle bakalım, sen şimdi şerrin olmadığını mı iddia ediyorsun?" diye soruyorlar. Ben böyle bir şey söylemedim. Beni dinleyin. İnsanlar güçlüdür ve ışığı olmayan şeyi alıp kendi tasarladıkları bir bilince uyguladıklarında bu insani şer olur. Bunun o zaman bir bilinci olur çünkü insanlar onu oraya yerleştirmişlerdir. Ama tek başına sizin ruhunuzu zaptetmeye çalışan bir varlık yoktur. Nokta. Sadece ışığın ve karanlığın dengesi vardır. Karanlığın sanki zekâsı varmış gibi gösterilmesinden insanlar sorumludur çünkü tezahür etme işlemi hem olumlu, hem de olumsuz yönde çalışır. Hepiniz dünya üzerinde belirli bir denge olmasına alışkınsınız ama bu zeki bir denge değildir. İşte bu siz-

lerin öğrenmeniz gereken ilk şeydir ışık işçileri. Size karşı olan bir güç yoktur! Bu size söylendiğinde buna inanmamayı seçersiniz. Bu sizin için zordur çünkü sizin yaptığınız her şeyi geriye doğru iten bir şey olduğu öğretilmiştir size. Gerçekten de bu doğrudur ama bu karanlıktaki insanlar tarafından temsil edilir ve kişiliği olan bir karanlık değildir. Sizin ışığınız ne kadar aydınlıksa, etrafımızdaki karanlık da o kadar az olur. "Kryon buna bayıldım. Işığı nasıl daha parlak hale getirebilirim?" Bu çok kolaydır. Karanlıktan korkarak bunu başaramazsınız! Karanlıktan korkarsanız, ona kendi enerjinizden vermiş olursunuz. Bunu göremiyor musunuz? O zaman siz neden korkuyorsunuz? Yaşamı sürdürme, değil mi? Zira geçmişte insanlar tarafından yaratılmış olan karanlık sizin hayatınızda karışıklığa yol açmıştır. O zamanlar yaşamı sürdürmeniz bile zora girmişti. Şimdi bu değişmektedir ve bununla birlikte karanlık-aydınlık dengesi de değişmektedir.

Burada yeniden ayarlamamız gereken o kadar çok şey var ki sevgili varlıklar. Kimi memnun etmeye çalışıyorsun ışık işçisi? Sana şunu sormama izin ver: Eğer Tanrı'yı memnun etmeye çalışıyorsan, O senin içindedir. Eğer senin içinde Tanrı olmasaydı ben burada olmazdım. Eğer perdenin diğer tarafında olanları memnun etmeye çalışıyorsan ki, birçok durumda bunlar senin kendi ebeveynlerindir, onları memnun ediyorsun. Buraya yerleştirmiş olduğun ışıkla ve taşımakta olduğun ışıkla her şey yolundadır. Bunu hissedebiliyor musun? Yoksa başka bir yerden beklediğin ama alamadığın bir onay için mi bakınıyorsun etrafa? Artık senin için bu duyguları yeniden ayarlamamızın zamanı gelmiştir.

Bir şeyi anlamamı istiyorum: Tanrı'nın insani duyguları yoktur. Tanrı sağda solda oturup bir şeyler ümit etmiyor veya senin şunu veya bunu yapmanı ümit veya arzu etmiyor. Tanrı evrenin yaratıcı kaynağıdır ve sen de Tanrı'nın bir parçasısın. Bu nedenle, "Tanrı'yı memnun etmek" Tanrı'nın bütünlüğünün bir parçası olmak için kendini yeterince sevmektir. Nasıl düşündüğün ve nelerin değişeceği ile ilgili olarak bilmen gereken bazı şeyler var.

"Kryon şimdi sen yeni enerjinin daha iyiliksever, hayırsever olması nedeniyle bir mücadelenin olmayacağını mı söylüyorsun?" Sevgili varlık, bir mücadele olacağı kesindir. Dünyada aydınlık ile karanlık arasındaki denge mücadelesi klasik hale gelmiştir. Bunu sen kendi top sahanızda oynanan bir oyunmuş gibi seyredeceksin. Ve bu oyundaki takımların hiçbirini oyunu kazanıyormuş gibi görünmeyecek ve sadece enerji bir o tarafa, bir diğer tarafa gidip gelecektir. Bu oyunu izlerken sen ne düşüneceksin? Kendi yüreklerinin yüreğinde ne diyeceksin? "Başarısız olduk. Hiçbir şey olmuyor." Gerçekten de! Sevgili varlık, bunun nedeni senin sadece üç boyutlu oyun sahasına bakmakla meşgul olman. Sen bunun altında veya üstünde olmaya devam eden başka hiçbir şeye bakmıyorsun. Bunu açıklamak çok zordur. Bu aydınlık ile karanlık arasındaki savaştır.

Karanlık Bizimle Nasıl Savaşabilir?

Kryon, eğer karanlığın zekâsı yoksa bizimle nasıl savaşabiliyor?" Size bunu açıklayabilmek için karanlığın bazı özelliklerini söyleyeceğim. Karanlıktaki insanlar sizinle savaşmaktadır. Karanlığın kendisi sadece bir dengedir.

Karanlık, menfi enerji sizin aydınlıkta yaptıklarınıza kördür, onları göremez. O ışık ile ilgili şeyler konusunda çok aptaldır ve bu sizin avantajınızdır çünkü siz her şeyi görebilirken, bu karanlık enerji hiçbir şey göremez. Karanlıkta yürüyen, niyet ile karanlık yaratan insanlar asla her şeyi görebilen bir ışık işçisi ile rekabet edemezler. Dürüstlük karanlık enerjiye karşı kördür ve her zaman kazanacaktır. Dürüstlük, şefkat ve sevmeye her zaman karanlığa karşı kazanacaktır.

Hayırseverlik (iyilikseverlik) ve ruhsal eşzamanlılık kendi arzuları ile karanlık enerji içinde yürüyenlerin siyah ve beyaz dünyasında renk spektrumunun tamamı gibidir. Yerçekimi nasıl bir enerji ise, manyetizma nasıl bir enerji ise o da sadece enerjidir. Manyetik gücün çalışmasını izleyip nesnelere o güç nedeniyle biraraya geldiğini gördüğünüzde onlara bakıp isimler veriyor ve onlara bilinç atfediyor musunuz? Onların varlık olduğunu mu düşünüyorsunuz? Hayır. Bunun yerine "Bu fiziktir. Söz konusu olan enerjidir ve buradan oraya doğru hareket etmektedir. Yağ ve su da fizik ile ilgilidir, söz konusu olan yine enerjidir ve yağ daha az yoğun olduğu için yüzeyde kalır." dersiniz. Karanlık ve aydınlık aynı özelliklere sahiptir ve karanlık aydınlık var olduğunda hareket eder. Bu korkutucu, tekinsiz olmadığı gibi canlı da değildir.

İşte size büyük bir fark: Yeni enerjide siz bir ışık yaratıcısısınız. Bu nedenle de gezegenin yoğunluğunu değiştiriyorsunuz. Ne demek istediğimi anlayabiliyor musunuz? Bu nedenle de karanlık ve aydınlığın dengesi buna uygun olarak hareket etmektedir. Karanlık zeki değildir ve ışığın yolundan çekilir. Karanlık aynı zamanda ışık işçisinin de

yolunun üstünden çekilir. Ne dediğimi anlayabiliyor musunuz? Çağlar boyunca bu denge hiç hareket etmemiştir. Ve şimdi birdenbire siz ona doğru yürürken o sizin yolunuzdan çekilmektedir. Sizin olduğunuz ve yürüdüğünüz yerde o var olamaz. Eskiden olduğu gibi varlığını sürdüremez ve fakat işlerin yine alıştığı gibi olması için mücadeleye devam edecektir. Ama denge yavaşça değişecektir çünkü siz ondan korkmuyorsunuz.

Sevgili ışık işçisi, bugünkü ve yarınki celsenin mesajı budur. Bu değişiklikler ile ilgili olarak göreceğiniz bazı şeyleri sizin için sıralayacağım. En önemli kalem şudur: Bu yeni güç ile ne yapacaksınız? Karanlık gerçi zeki değildir ama yine de dengeleyici bir güçtür. Bu nedenle, değişimler gerçekleştikçe onun her şey üzerinde bir etkisinin olmasını bekleyebilirsiniz. Her iki tarafta da değişiklikler olmadan insan tabiatı üzerinde böylesine güçlü etkilerin yeniden dengelenmesini bekleyemezsiniz.

Bunu anlayabiliyor musunuz? Karanlığı kişiselleştirmeyin. Bir yardan düştüğünüzde kimi suçlarsınız? Bunun nedeni yerçekimi canavarı mıydı? Hangi zekâ sizi kenardan aşağı itti ve o sizi itmeye ve sizi yaralamaya nasıl cüret etti? Bu varolan bir enerji örneğidir ama ne olduğu bilinen bir enerjidir.

Ancak sevgili varlıklar, yerçekiminin aksine, gezegendeki bu denge çok boyutlu, elastik ve dinamiktir. Çağlar boyunca böyle olmuştur ama artık değildir. O artık sizin yaratmayı seçmiş olduğunuz enerjiye doğru hareket etmektedir. Bu sizin kaderinizdir ama

gücünüzü yeniden ayarlamadıkça hiçbir şey olmayacaktır. Kendinizin yeniden ayarlanma işi karanlığın sizin üzerinizde artık hiçbir gücü olmadığını anlamanızdan sonra başlayacaktır. O size saldırmaktansa, geri çekilecektir. Eğer herhangi bir şeyden korkarsanız, bu karanlığın kazandığı anlamına gelir.

Bizim sözünü ettiğimiz denge budur. Tüm bunlar üç boyutlu olmayan şekilde olacağı için bunları açıklamak çok zordur. Hattâ ortağım bugün yanımda oturuyor ve kendi kendisine bugün iyi iş çıkarıp çıkarmadığını soruyor. Ben bu bağlamda ona, "İş yeterince iyi başarılıdır." diyeceğim. Işık işçisinin yeniden ayarlanması ışık işçisinin kendi ışığını, yaratıcının ışığını keşfetmesi olarak tanımlanmıştır.

Onlar (ışık işçileri) şimdi bunun yerinin orası olduğunu, şimdi artık zamanın gelmiş olduğunu ve onların açılabileceğini keşfediyorlar. Işık işçileri kendilerini şefkat ve sabır ile aydınlattıkları sürece karanlığın onların civarlarında varlığını sürdürmesi mümkün değildir.

Gezegende yürüdüğünüzde ilâhiliğin sizin içinizden parlamasına izin verin ve bunları anlayın çünkü söylenenlerin olması çok yakındır. Neden geldiğinizi bilmek istiyor musunuz? Siz bunun için geldiniz. Burada söz konusu olan yapmak değil, olmaktır. Önceden karanlığın olduğu yerde aydınlık olmaktır. Bugünün mesajı buydu. Ben Kryon'um ve insanlığa aşığım.

Ve öyledir.
KRYON

-“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası

Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2013 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 75 TL

Yurt dışı 90 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAAY

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com